

Ple

ACTA de la sessió extraordinària realitzada el dia 30 de juliol de 2020, en aquesta casa consistorial.

ASSISTENTS

President

Antonio Alfonso Francés Pérez

Membres del Ple

Lorena Zamorano Gimeno

Jordi Valentí Martínez Juan

Vanesa Moltó Moncho

Alberto Belda Ripoll

Jorge Silvestre Jover

Teresa Sanjuán Oltra

María Aránzazu de Gracia Gomis

María Baca Nicolás

Raül Llopis i Palmer

Miguel Juan Reig Abad

Carolina Ortiz Pineda

Juan Enrique Ruiz Domenech

Lirio María García González

Francisco Cantó Coloma

Amalia Payá Arsís

Mario Ivorra Torregrosa

Elisa Guillem de la Cruz

Rosa María García González

Marcos Eduardo Martínez Coloma

Cristian Santiago de Jesus

Aarón Ferrándiz Santamaría

Sandra Obiol Francés

Pablo González Gimeno

David Andrés Abad Giner

Secretària
Sonia Ferrero Cots

En la Ciudad de Alcoy, siendo las 12:05 horas, del día 30 de julio de 2020 se reúnen en la Casa Consistorial, en primera convocatoria, presididos por el Alcalde-Presidente, el señor Antonio Francés Pérez, los señores concejales arriba mencionados, miembros del Pleno, a los cuales legalmente se han convocado, a excepción de los señores Jorge Silvestre Jover y Alberto Belda Ripoll que asisten al pleno telemáticamente por videoconferencia desde su domicilio, según manifiestan los mismos.

Sr. Alcalde:

Primer que res, vull saludar a tots aquells que ens segueixen a través del canal de Youtube, en directe i també disculpar-nos pel retard en l'inici del plenari, ja que, per qüestions tècniques, no havíem pogut començar fins ara. Sense més iniciem la sessió.

Abierto el acto se procede al examen de los asuntos contenidos en el orden del día, adoptándose los acuerdos siguientes:

Sra. Secretaria:

Hay dos puntos en el orden del día, el primero de ellos es “Que l'alcalde d'Alcoi informe sobre totes i cadascunes de les gestions realitzades per l'equip de govern davant de la Conselleria de Sanitat Universal i Salut Pública i de la Conselleria d'Igualtat i Polítiques Inclusives, així com davant de la direcció del centre geriàtric DomusVi Alcoi, per a conèixer l'estat i evolució del brot de la pandèmia de la Covid19 declarat al centre. També per a garantir l'adequada atenció de les persones usuàries de la residència. A més, que a partir d'ara s'informe puntualment del nombre de persones malaltes i de l'evolució de les mateixes.“. ¿Leo el siguiente punto?

Sr. Alcalde:

Si.

Sra. Secretaria:

El siguiente punto es: “Que l'Ajuntament d'Alcoi elabore un protocol d'actuació dirigit a gestionar de manera sistemàtica i eficient possibles noves crisis originades per problemes de salut pública, per a poder disposar de la suficient informació actualitzada i poder exigir la correcta atenció de les persones afectades.“

Sr. Alcalde:

Com vam quedar en la Junta de Portaveus, anem a fer un únic debat dels dos punts de l'ordre del dia, que després passarem a votació de forma individualitzada, i també, com vam acordar, hi haurà dues intervencions de 10 minuts la primera i de 3 minuts la segona, i com sempre en ordre de menor a major. Abans d'iniciar el debat i per complir el primer punt de l'ordre del dia, des del govern municipal s'informarà ara de totes les actuacions dutes a terme durant la crisi sanitària que ha patit la ciutat d'Alcoi, i per començar té la paraula el senyor Jordi Silvestre.

Sr. Silvestre, se sent? Té la paraula.

Té el silenci activat? No el sentim.

Hem fet proves abans del plenari però sempre en el directe falla alguna cosa.

Sr. Silvestre, si pot parlar, a veure, sí..., no. Bé, mentrestant, per no fer perdre temps a la gent que està seguint-nos, intervindrà el Sr. Llopis i després, si podem sentir el Sr. Silvestre, el sentirem; i, si no, un altre company llegirà el seu informe.

Sr. Llopis

Moltes gràcies, Sr. Alcalde. Moltes gràcies a tots. Bé, primer que res vull comentar que el que ara us relataré és l'informe que s'ha realitzat segons totes les actuacions, recursos i altres accions que s'han dut a terme davant de la pandèmia de la Covid-19 per part del cos de la Policia Local d'Alcoi.

«Primer que res cal destacar que durant tot l'estat d'alarma la Policia Local d'Alcoi, incloent-hi personal, mitjans i recursos, queden sota les ordens directes de les autoritats competents delegades pel govern estatal. Es manté la comunicació diària amb el CEMPOL, Centre d'Emergències de la Comunitat Valenciana, i en l'àmbit local, diàriament, es mantenen reunions amb el cos de la Policia Nacional d'Alcoi, col·laborant i coordinant les diferents actuacions a realitzar en la ciutat, així com informant del resultat d'aquestes actuacions cada dia durant l'estat d'alarma. Es realitzen les diferents tasques que anomenaré per part de la Policia Local, en què destaquen totes aquestes: prevenció, informació, atenció i informació al ciutadà, vigilància del compliment de l'estat d'alarma, sancions per l'incompliment de l'estat d'alarma, controls d'entrada i eixida de la ciutat, repartiment de mascaretes als ciutadans, concretament en el transport urbà, repartiment de material sanitari a altres entitats, entre ells geriàtrics, cossos de policia d'altres ciutats, etc., i també es col·labora amb diferents serveis sanitaris. A més a més, quan es declara l'estat d'alarma, es dicten una sèrie d'ordres per part de la caporalia, per a tots els components de la plantilla, també es reben directius de diferents organismes, com ara jutjats, sanitat, etc., es col·labora amb diferents organismes, com puga ser l'UME a la qual se li facilita l'accés i la ubicació dels diferents camions, etc., etc. S'estreiteix la col·laboració amb la Generalitat Valenciana davant de totes les directrius que se'ns van marcant, com pugen ser activitats, establiments públics, etc. S'estreiteix la col·laboració amb tots els diferents departaments de l'Ajuntament d'Alcoi, com pugen ser les regidories de comerç, serveis socials, obres i serveis i també es faciliten els diferents telèfons que es posen a l'abast de tota la ciutadania. També es reben per part de la Policia Local diverses donacions directes, sobretot en els primers dies en els quals es declara l'estat d'alarma, i el que es fa és, a través de la Policia Local, començar a repartir-se en els primers dies en què el material era tan escàs i costos d'aconseguir. També es gestiona tot el que el CEMPOL, el Centre d'Emergències de la Comunitat Valenciana, es va donant, sempre se sol·licitava la presència d'alguna patrulla de la Policia Local, a Alacant, per a arreplegar aquest material que se'ns donava i, o bé era per a la Policia Local d'Alcoi, directament, o se'ns marcaven directrius per a l'entrega d'aquest material a altres cossos de policia o a qui corresponia i ens ho indicaven. Des de l'estat d'alarma cal dir que nosaltres podem fer una valoració directa des del 16 de març fins al 21 de juny de les actuacions que s'han dut a terme. Cal dir que des del 16 fins al 31 de març va haver-hi 88 denúncies, que es

van realitzar controls a vehicles i persones en 67 ocasions i que van ser 477 efectius de policia local els que van estar durant aquests dies treballant. Durant el mes d'abril, de l'1 al 30 d'abril, es van produir 174 denúncies, havent-hi també 99 controls a vehicles i persones i actuant 983 efectius de la Policia Local. Durant el mes de maig també cal dir que des de l'1 al 31 es van produir 43 denúncies, 96 controls de vehicles i persones i van treballar 1.047 efectius durant aquests dies. I durant el mes de juny cal destacar que va haver-hi 4 denúncies, 3 controls i 677 efectius van estar treballant durant aquests dies de pandèmia. La qual cosa fa un total en aquests 98 dies de 309 denúncies, 265 controls de vehicles i persones i hi va haver 3.186 efectius en els torns corresponents de treball. Pel que fa a la relació d'intervencions cal destacar que hi ha hagut més de 50 actuacions en allò que fa referència a la seguretat ciutadana, comprovacions d'infraccions Covid-19, identificacions, situacions confuses dins de l'estat d'alarma, etc. També hi ha hagut 35 actuacions en allò que representa el control d'establiments públics que estaven oberts o no havien comprés les normatives que s'havien imposat, com pogueren ser supermercats, botigues, hoteleria, etc. També hi ha hagut més de 6 actuacions en allò que comporta els conflictes particulars, com puguen ser familiars, veïnals, etc. També va haver-hi controls públics i també la col·laboració del compliment de les normes de la Covid, entre les quals, va haver-hi més de 10 actuacions entre centres de salut, administracions públiques, etc. També va haver-hi intervencions en personal de risc, va haver-hi 11 actuacions en les quals vam ajudar gent, doncs, que bé tenia falta de recursos o, a més a més, els vam haver d'acompanyar a fer alguna gestió. Es va actuar també durant l'estat d'alarma en un incendi; va haver-hi 15 actuacions per part de la Policia Local en la donació o intervenció en repartiment de mascaretes; va haver-hi 5 donacions directes que es van fer a la Policia Local; sí que va haver-hi 3 intervencions directes on la Policia Local d'Alcoi va intervenir, que podien ser possibles funcions sospitoses de la Covid-19. Després, també, van tindre la intervenció de possibles contagiats de la Covid-19 en més de 4 ocasions. I, per a finalitzar, cal dir que va haver-hi, de tots els efectius que els he comentat que van estar intervenint dins de l'estat d'alarma, 5 possibles efectius que estaven confinats per poder haver estat infectats. Afortunadament, cap d'ells va donar positiu i, per tant, cap efectiu es va vore infectat per la pandèmia. Per a finalitzar, a mi m'agradaria públicament donar les gràcies com a regidor de Seguretat a tot el cos de la Policia, perquè la veritat és que han estat a l'altura i han estat ajudant en tot el que han pogut en tot aquest estat d'alarma. Moltes gràcies.»

Sr. Alcalde:

No sé si el problema de so s'ha resolt. Sr. Silvestre, si que pot? No, va a ser impossible seguir-lo. Ara? Ara, sí.

Sr. Silvestre:

Ara, em sentiu ara?

Sr. Alcalde:

Molt bé.

Sr. Silvestre:

Sí, em sentiu clar?

Sr. Alcalde:

Sí.

Sr. Silvestre:

Perfecte.

Sr. Alcalde:

Té la paraula, Sr. Silvestre.

Sr. Silvestre:

Bon dia a tots i a totes que estan seguint-nos *on-line*, companys de l'oposició, companys del govern. A continuació, llegiré l'informe sobre la gestió de residus i neteja durant l'estat d'alarma.

«En data 13 de març de 2020 va entrar en vigor, per períodes de 7 dies naturals prorrogables automàticament, la resolució de la Direcció General de Qualitat i Educació Ambiental sobre valorització de residus domèstics en massa durant la pandèmia de la Covid 19 a la Comunitat Valenciana. Encara que en general la recollida de residus i neteja viària va continuar prestant-se diàriament, de forma ordinària, els serveis que es van organitzar o crear per a atendre les necessitats originades i el compliment de les resolucions de la Direcció General de Qualitat i Educació Ambiental van ser els que detallem a continuació: Per una part la neteja viària. Es van identificar les localitzacions de màxima aflluència durant el confinament, com poden ser els centres de salut, farmàcies, mercats i supermercats, i altres, i es van organitzar rutes de desinfecció de la via pública als carrers principals i aquests punts més sensibles, amb la duplicació del nivell de clor habitual de l'aigua utilitzada per la maquinària. Per una altra banda, també es van contractar uns serveis d'una empresa de desinfecció especialitzada per a polvoritzar els accessos a les farmàcies, una o dues vegades a la setmana, segons es presentaven les condicions meteorològiques, tot açò durant els mesos d'abril i maig. Pel que fa a la recollida de residus a persones de risc, a petició del Departament de Serveis Socials es va implantar un servei de recollida, porta a porta, a persones de risc amb una freqüència de 3 vegades per setmana. Es va encetar aquest servei el 20 de març i es van atendre un total de 25 usuaris, i es va finalitzar el 19 de juny. Pel que fa a la recollida de residus en residències i hospitals: tant les instruccions de la primera resolució com les següents establien que els ajuntaments havien de fer una recollida separada de residus sanitaris tipus I i II provinents d'establiments amb una alta presència de casos de Covid 19. Per a aquest fi, es van realitzar les següents actuacions: Adquisició i dotació de caixes de cartó i bosses amb un gruix especial per a depositar els residus contaminats a les residències i establiments hospitalaris, en previsió de desabastiment o dificultat d'adquisició d'aquestes. Aquesta actuació va ser per iniciativa pròpia i pensant de facilitar al màxim la gestió d'aquests residus tan delicats. Ubicació d'un contenidor de 25 m³ a la residència DomusVi per a la recollida dels residus sanitaris tipus I i II, amb una freqüència de canvi de 2 vegades per setmana. Ubicació d'un contenidor de 25 m³ al CEEM del Barranquet de Soler, en previsió de la seua utilització. Ubicació d'un contenidor de 25 m³ a l'Hospital Verge dels Lliris. Depòsit temporal per a reforçar la recollida d'aquests tipus de residus. Les empreses gestores que presten el servei als centres hospitalaris van tindre dificultats durant l'episodi més fort de la Covid, i nosaltres vam estar reforçant-los per si de cas. Ja que cal recordar que aquests contenidors van ser retirats de les urbanitzacions perquè estan utilitzats com a..., per a recollir la poda i es van traslladar a aquests llocs que acabem d'esmentar. Després, es va establir..., es va condicionar la planta de VAERSA al polígon del Clérigo per a poder depositar els contenidors recollits de les

residències i hospitals durant 72 hores i complir així amb la quarantena obligatòria abans del transport a planta de tractament. En un temps rècord, vam establir els contactes pertinents per a obrir de manera immediata la Planta de Transferència i poder-la utilitzar amb garantia per als treballadors tant de «Fomento de Construcciones y Contratas», de la nostra ciutat, com dels treballadors de la planta de Xixona, on anirien destinats els residus, després d'estar 72 hores de quarantena, i es van establir 3 contenidors de 24 hores de diferència entre ells. Cal esmentar que la competència en la recollida de residus és municipal per als residus sanitaris tipus I i tipus II, que són recollits habitualment amb la fracció Resta. No obstant això, els residus sanitaris tipus I i II contaminats per la Covid-19 es consideren assimilables a tipus III. Per aquest motiu, la Direcció General va resoldre la gestió d'aquests per part dels ajuntaments, atesa la impossibilitat d'atendre el volum generat per les empreses gestores dels centres sanitaris. Els serveis es van prestar amb normalitat per part de l'empresa adjudicatària «Fomento de Construcciones» i es van implantar i retirar segons les necessitats dels establiments, i cal agrair també la bona predisposició de l'empresa i l'esforç dels seus treballadors per a mantindre tots aquests serveis intactes i funcionant perfectament. A més a més, a partir del 7 de maig es van retirar ja els contenidors de DomusVI i de l'Hospital i es va deixar d'utilitzar la planta de VAERSA el dilluns 11 de maig. Per altra banda, amb coordinació amb el servei de comunicació i premsa de l'Ajuntament, des de tots els departaments vam fer tota una sèrie de recomanacions i publicacions en xarxes i mitjans de comunicació de tots aquells aspectes rellevants relacionats amb la COVID 19. Així, en el nostre cas, vam treballar molt el tema de la gestió de mascaretes i guants i com tractar els residus de les cases on hi haguera afectats o possibles afectats de la COVID 19, doncs calia seguir un protocol molt estricte per a evitar contagis. I res més. Gràcies.

Sr. Alcalde:

Gràcies, Sr. Silvestre. Té la paraula el Sr. Reig.

Sr. Reig:

Gràcies, Sr. Alcalde. Bon dia a totes i tots. En primer lloc, em sume als condols per les víctimes a conseqüència de la Covid-19.

”Informe desde Departamento de Sanidad

Aspectos tratados durante estado de alarma por la pandemia por parte del departamento de Sanidad del Ayuntamiento de Alcoy:

INFORMACIÓN COVID-19.

- Difusión información:

Desde el minuto 0 se estableció la necesaria comunicación con Alcaldía para la difusión por redes sociales de toda la información que ha ido surgiendo en cada momento de la evolución de la Pandemia incluidos los continuos cambios legislativos.

La información que ha ido publicando la Generalitat se ha podido localizar en la WEB de Salud Pública desde un enlace específico.

Asimismo se han seguido las publicaciones del Ministerio de Sanidad, de la Dirección General de Derechos de los animales y todas aquellas que se han visto de interés.

Respecto a los animales de compañía destacar que se ha publicado aquella información que se ha detectado han emitido las distintas administraciones públicas, y la información que fue solicitada al Colegio de Veterinarios de Alicante.

- Atención telefónica al ciudadano.

A día de hoy se sigue informando y aclarando dudas que surgen en el ciudadano en su vida cotidiana respecto a la normativa a aplicar respecto al COVID-19.

Destacar que se han recibido llamadas de todo tipo entre otras:

- Personas con dudas respecto a COVID-19 y sus animales de compañía.
- Personas con pánico ante la situación.
- Personas que se prestaban voluntarias a una determinada labor.
- Personas que tenían duda respecto a lo que podía o no realizarse en los distintos momentos de la pandemia en estado de alarma (celebración de bodas, continuar obras en casa, uso zonas comunes, distancia de movilidad personal, uso de enseres comunes en hostelería, uso de mascarillas...).
- Personas con problemática propia de los asuntos que se tratan en el departamento (agresiones de animales, censos, licencias, molestias vecinales,...)

- Atención telefónica a Entidades y empresas.

Se ha atendido y resuelto todas aquellas dudas que se han planteado respecto al COVID-19.

FARMACIAS

- Aviso de desinfección accesos farmacias.
- Verificación puesta en marcha aportación gratuita de mascarillas a mayores en nuestra ciudad.

COORDINACIÓN CON GERENCIA DEPARTAMENTO 15

En material sanitario, reparto de fármacos, animales de compañía y de vivienda.”

No doy lectura a todo el informe, lo que sí que haremos es adjuntarlo en el acta y todos tendrán acceso:

“MATERIAL SANITARIO

El departamento de sanidad, ante el estado de alarma, se puso a disposición de la Gerencia del Departamento de Salud 15 para contribuir en aquello que fuera necesario, en pocos días se detectó la necesidad de persona de enlace entre el Hospital Verge dels Liris (quien distribuye en a partir de ese momento el material sanitario de la Generalitat de acuerdo a

demanda realizada por interesados), los servicios municipales de ayuda a domicilio, residencias tercera edad, Centro de menores (TEIX), viviendas tuteladas,....

Ante la necesidad de material sanitario para protección de los profesionales, se apoyó a la Farmacia del Hospital en su labor de reparto equitativo del material del que se iba disponiendo, cubriendo las necesidades de aquellas instituciones (servicios sociosanitarios), empresas(SAD) y nuestros propios servicios municipales, se estableció un sistema de solicitud directa a Farmacia del Hospital por correo electrónico del material, procediendo a su reparto siguiendo sus indicaciones. Esta colaboración de reparto se realizó hasta que la Generalitat inició reparto directo a los servicios sociosanitarios por otros medios.

Agradecer la implicación de todas aquellas empresas que de forma altruista se pusieron en contacto con este Ayuntamiento para aportar su material y su tiempo cuando era más necesario. Los que se pusieron en contacto con este departamento se les derivó a Farmacia del Hospital.

Fueron imprescindibles para que el material llegara a todos los solicitantes los departamentos de Servicios Sociales, IGS, Emergencias y Policía Local, los que realizaban el trabajo directo de campo con una gran diligencia y buen hacer.

La coordinación con Dirección de Atención Primaria ha sido continua y se ha actuado en determinados momentos como cuando se detecto la necesidad de mantener accesos a Centros de Salud sin aglomeraciones, se comunicó el colapso que se detectó en las centralitas....

REPARTO DE FÁRMACOS

Se detecta la necesidad de implantar un reparto de medicamentos a personas que siendo vulnerables necesitan su medicación prescrita y no podían acudir por ella. Se coordina este reparto cuando ha sido demandado con el siguiente flujo:

Ciudadano-Farmacia-ciudadano
Hospital-Ciudadano

Se ha cubierto la necesidad que ha surgido incluso el reparto de medicación a otras poblaciones cuando se ha solicitado, por parte del Hospital Verge dels Llirios, por motivo de urgencia.

Este reparto se ha realizado con el apoyo del departamento de emergencias, policía local y deportes.

A destacar que la colaboración de vecinos y farmacias al reparto de forma altruista de la medicación dado que la demanda ha sido la imprescindible.

ANIMALES DE COMPAÑÍA

- Difusión información WEB Municipal Salud Pública y redes sociales. (en esta difusión también hay que destacar la difusión realizada por la Policía Local)
- Directrices a seguir por el Albergue municipal ante la situación, se ha estado en contacto continuo para implantar de acuerdo a evolución pandemia las diferentes

actuaciones a tener en cuenta respecto atención en Albergue, colonias felinas, actuaciones de urgencia ...

- Se implantó durante estado de alarma tramitación registro censo municipal a través de los Veterinarios de nuestra ciudad, en caso de no poder realizarlo el ciudadano telemáticamente.
- Tramitación de la Licencias municipales para la tenencia de animales de compañía por interés general.

- **CUIDADO ANIMALES DE COMPAÑÍA DE PERSONAS VULNERABLES**

Desde servicios sociales del Ayuntamiento comunican la necesidad de esparcimiento y cuidado de algunos animales de compañía que dada la vulnerabilidad de sus cuidadores no podían cubrir esta necesidad. Se establecen unas directrices con la Sociedad Protectora de Animales de Alcoy para la formación de un listado de voluntarios por barrios. Se realizaron las gestiones oportunas y se a cubierto la demanda que se ha presentado.

VIVIENDAS

En el periodo de aislamiento cabe destacar que se tuvo que actuar en una vivienda por insalubridad, causa de interés general, ante la situación que se planteaba, se actuó con rapidez y diligencia se coordinó al resto de departamentos implicados de alguna forma (departamento de servicios sociales, policía local, sociedad protectora de animales, medio ambiente y la empresa que realizó la actuación), la intervención finalizó satisfactoriamente hasta la parte voluntaria que permitió el interesado.”

Sr. Reig:

Si que quiero agradecer al Departamento de Salud por toda su dedicación y toda su implicación en solucionar y en buscar soluciones en cada momento. Gracias.

Sra. De Gracia:

Gràcies, Sr. Alcalde. Muy buenas a totes i a tots. Es declara l'estat d'alarma i com a tal, per a la gestió de la situació de la crisi sanitària ocasionada per la COVID-19 s'estableix que cada administració conservarà les competències que li atorga la legislació vigent en la gestió ordinària dels seus serveis per a adoptar les mesures que estimen necessàries en el marc de les ordres directes de l'autoritat competent a l'efecte de l'estat d'alarma i sense perjudici del que s'estableix en els articles 4 i 5. Això és el que rebem. Rebem, també, des de Vicepresidència i des de la Conselleria d'Igualtat i Polítiques Inclusives i des de la Conselleria de Sanitat Universal i Salut Pública..., van emetre diverses resolucions en matèries de Serveis Socials, com ara la del 12 de març, la del 17 de març, la del 27 de març, la del 3 d'abril, la del 8 de maig, del 14 de maig, del 29 de maig, de l'1 de juny, del 20 de juny. Pel que fa a les mesures adoptades per a preservar la salut i el benestar de les persones més vulnerables, per part del Departament de Serveis Socials es van posar en funcionament diversos serveis arran de la situació provocada per la COVID-19. En el marc de les seues competències i en col·laboració amb altres entitats, els seus destinataris van ser diversos sectors poblacionals del municipi afectats per la situació provocada per la COVID, tal com ara els llegiré en la relació: l'alberg i centre 24 hores, l'atenció psicològica, el càtering per a menors, derivació al servei de repartiment d'aliments a Creu Roja, el menú diari a domicili, la línia 900, el pagament de peix, les prestacions econòmiques individualitzades, la recollida de fem en col·laboració, com ha comentat el company del Departament de Medi Ambient, repartiment de menjars i medicaments, també en

col·laboració amb les altres regidories, servei d'ajuda a domicili, l'eixida d'animals domèstics, gossos, serveis bancaris a tercers, la renda valenciana d'inclusió i el qüestionari a majors de 65 anys per tal de tindre contacte d'una manera personalitzada i directa i saber quina era la seua situació durant el confinament. Per a coordinar tots aquests serveis, es va comptar amb 7 persones professionals en tasques de responsabilitat i de coordinació del servei. Juntament amb la col·laboració de la resta de tot el personal de l'equip de Serveis Socials, en alguns d'ells, compatibilitzant-los amb altres funcions del Departament, així com la col·laboració del Departament de Medi Ambient i Sanitat i Policia en diverses actuacions. La informació del Departament de Serveis Socials quant a coronavirus: Dependència: La dependència va tindre una atenció als familiars de persones dependents que havien faltat, ja que rebien notificacions de Conselleria en relació amb algun procediment obert o volien informació sobre aquest o sobre un procediment del qual continuaven sent-ne part. Es va fer un seguiment i una valoració per a revisió de graus. Pel que fa a totes les altres unitats de treball social, atenció de família a menors, majors, entitats, dona, igualtat, prevenció i drogodependències, atenció prenatal, inserció laboral. Totes aquestes es van posar en contacte telefònicament amb cadascuna de les urgències i totes les cites programades i, a més a més, es van realitzar atencions que es van considerar urgents i seguiments, en alguns casos de manera presencial i en atenció domiciliària. Quant a les demandes, del total de les telefonades rebudes pel Departament, la gran majoria estaven relacionades amb el tema de l'alimentació per no disposar de recursos econòmics; a més, quasi la totalitat de les telefonades sol·licitaven ajudes econòmiques i socials per fer front a les despeses quotidianes de les unitats familiars, com ara lloguers, subministraments, pagaments d'hipoteques, etc., tots aquests deutes agreujats per la situació de la COVID. El total de les telefonades de la línia 900 que s'han gestionat des del Departament de Serveis Socials, van ser 1.046 i el període en què més s'han gestionat aquestes telefonades ha sigut del 30 de març fins al 24 d'abril, i també en tot l'altre període hi ha hagut una constant de telefonades i atencions. Vull dir que totes aquestes actuacions han sigut gràcies a tots els professionals i totes les treballadores i treballadors del Departament, que van posar des del minut 0 tota la seua col·laboració i tot el seu treball per a poder fer totes aquestes atencions. Quant a DomusVI, durant tot el període i des del primer dia, s'hi ha mantingut una relació constant tant amb el portaveu de la plataforma de familiars DomusVI com amb la direcció del centre. En diverses ocasions es demana informació sobre els contactes amb els familiars a la direcció del centre DomusVI. Es trasllada a la plataforma de familiars. S'ha demanat, tant a la direcció de la residència com a la Conselleria, que s'habilite una línia de comunicació directa amb els familiars de tots els majors que estan a DomusVI perquè estiguen permanentment informats, així com que hi ha a disposició de tots els familiars de persones afectades pel coronavirus a la residència DomusVI i a tots els familiars, un servei d'atenció psicològica en aquests moments durs i molt difícils, que es realitza d'una manera desinteressada i anònima, a més de traslladar-los la informació que ens arribava.

Sr. Martínez:

Moltes gràcies, i bon dia a totes i tots els que estan seguint-nos en el canal de YouTube. Com no pot ser d'una altra manera, vull mostrar el nostre condol a totes les famílies afectades que han perdut algun familiar en aquesta crisi. Per part del Departament d'Obres i Serveis, seré molt breu. S'ha realitzat pel personal de la brigada d'obres, la recollida i entrega en més de 100 actuacions, entre aquestes entrega de material sanitari, donat voluntàriament a DomusVI; s'ha realitzat també un tancament amb tanques de tots els parcs de totes les zones verdes de la ciutat, i s'ha fet especial incidència en zones de jocs infantils

durant els dies 16 i 17 de març; s'ha ajudat Protecció Civil en el repartiment de pantalles protectores, atenció al públic, etc.. S'ha col·laborat també amb la Conselleria d'Igualtat per a descarregar distints materials en el CEEM del Barranquet de Soler, el 26 de març i 1 d'abril; s'ha ajudat la Policia Nacional i la Policia Local en la col·laboració de tasques a la ciutat per als controls d'accessos dels dies 2, 3 i 4 d'abril; s'ha col·laborat també per a descarregar un camió de material sanitari que va arribar per a Serveis Socials i Serveis Sociosanitaris, al Camí, 40, el dia 3 d'abril; i entre el 27 de maig i el 29 de maig es van realitzar 11 actuacions de desinfeccions amb *virucida*, en diferents punts estratègics, a banda de les que ha comentat el Sr. Silvestre, entre les quals es troben els voltants de la residència de majors DomusVi del carrer Oliver. Aquestes 100 actuacions s'ajunten a aquest informe, i també totes les donacions voluntàries que hi ha hagut i que han volgut que formarà part d'aquest llistat.

Sr. Alcalde:

I, per acabar, a banda de la gestió que tot l'equip de govern va fer, jo com a Alcalde i màxim responsable de la gestió municipal, durant tota la crisi sanitària vaig mantindre converses i contacte amb el president de la Generalitat Valenciana, amb la consellera de Sanitat, amb la vicepresidenta del govern valencià, amb la subdelegació del govern, amb la Unitat Militar d'Emergència per a coordinar les actuacions al conjunt de la ciutat i especialment al centre DomusVi, amb el gerent de l'Àrea de Salut d'Alcoi, amb la directora de Salut Pública d'Alcoi, amb la directora de DomusVI i amb familiars, també, de residents DomusVI, que a banda del contacte directe que tenia la regidora, doncs va haver-hi familiars que em van demanar que mitjançara amb la residència DomusVI davant la impossibilitat, en alguns casos, de poder tindre notícies de la situació dels seus familiars i en atenció a aquesta petició, ho vam fer, tant jo directament com la regidora, la Sra. De Gracia. I, una vegada presentats els informes d'actuacions, ara iniciem el debat.

Sr. Abad.

Hola Sr. Alcalde. Buenas tardes a todos los presentes y los que nos siguen desde casa por vía telemática y como no, nos sumamos a las condolencias transmitiéndoles nuestro pésame a todos los familiares de los fallecidos en DomusVI. La falta de personal sanitario y socio-sanitario en la residencia DomusVI es un problema que se arrastra desde hace demasiado tiempo, problema del que es conocedor el gobierno de esta corporación y que ha mantenido en silencio a pesar de las constantes quejas de los familiares de los usuarios de la residencia. Es un mandamiento imposible que se cumplan los ratios que exige la ley para el cuidado de personas ancianas y dependientes, sencillamente porque las matemáticas son exactas y no fallan, 5 minutos por usuario para despertarlos, asearlos y darles el desayuno, es materialmente imposible de cumplir. El gobierno de esta Corporación es conocedor de esta deficiencia pero ha decidido mantenerse en silencio ante una situación que lo que ha provocado, antes incluso del COVID-19, son brotes graves de otras enfermedades como, por ejemplo, de gastroenteritis, con lo grave que es esto, con lo grave que esto puede ser para una persona mayor, por la deshidratación que provoca. Si la falta de personal en una situación sanitaria normal ya es grabe de por si, debemos añadirla a la pandemia junto a la falta de material de protección para el personal socio-sanitario y los usuarios. La falta de material sanitario ha provocado los contagios masivos en la mayor parte de los casos. Esta grave tragedia se podría haber evitado con un poco de voluntad política por parte de las Consellerias de Sanidad e Igualdad. Desde Vox venimos pidiendo que se haga acopio de material sanitario desde febrero y venimos advirtiendo de la gravedad de la situación por lo

que exigimos responsabilidades al gobierno de la Generalitat por lo sucedido en esta residencia de mayores. Ni protocolo por parte del ayuntamiento ni protocolo claros sanitarios en condiciones por parte de la Conselleria de Sanidad ni protocolos claros por parte del Ministerio, no se han hecho las cosas bien y cada cual debe asumir las responsabilidades que le toquen. La residencia debería haberse cerrado a calicanto en el momento en el que se detectó el primer caso, formando dos circuitos perfectamente diferenciados, un triaje para separar las personas infectadas de las sanas y así no propagar el virus, lo que se denomina en términos médicos “zona sucia y zona limpia”, y no tener a los usuarios juntos sin saber quien estaba contagiado y quien no, el edificio por sus características ya está diseñado y preparado para poder hacer frente a una situación excepcional como la que hemos vivido, la dirección del centro no supo aprovecharlas, de esta manera se podían haber evitado muchos fallecimientos. Decimos que se han abandonado a nuestros mayores y lo seguimos afirmando porque ambas Consellerias les han tratado como si fueran simples números, estamos hablando de personas. No podemos olvidar que ni la señora Barceló ni la señora Oltra se han dignado a pisar nuestra ciudad para comprobar que el estado de la residencia y mucho menos para hablar con los familiares de los fallecidos y de los supervivientes de la pandemia. Exigimos humanidad por parte de quien nos gobiernan y puesto que no la tienen ni tampoco capacidad para gestionar las áreas de las que son responsables, nos unimos a la petición de dimisión realizada, en reiteradas ocasiones, por nuestra Sindico en las Cortes Valencianas de la consellera de Sanidad, Ana Barceló, y la conselleria de Igualdad, Mónica Oltra. Al abandono sufrido por parte de estas consellerias hemos de sumar la dejadez de este equipo de gobierno que lejos de defender los intereses de los alcoyanos, ha decidido mantenerse en el silencio más absoluto, tal vez, para no verse salpicado por este terrible suceso. Antes que el COVID-19 afectara tan duramente al geriátrico de Oliver, ya se transmitieron quejas por parte de los familiares y la señora De Gracia dijo: “Se ha contactado con la dirección del centro y con los familiares y se está trabajando en ello”. Los mismos familiares de los afectados son quienes afirman que las declaraciones realizadas por parte de la Sra. De Gracia no son del todo ciertas. La falta de comunicación con las familias por parte del Ayuntamiento ha sido notoria, siendo la institución más cercana a los alcoyanos y consintiendo la opacidad con la que han tratado el tema junto con las consellerias, las familias merecen respuestas puesto que sus familiares son personas y no números. La UME marcó unos protocolos de higiene y actuación en la residencia que fueron incumplidos reiteradamente por la dirección del centro. ¿Porque se designó al médico del centro para controlar la pandemia cuando desde la Conselleria de Sanidad se marcó la directriz de que tenían que ser el jefe del Área de Atención Primaria o el jefe de la UHD?, ¿porqué no se traslado a los enfermos del hospital de Alcoy cuando no había saturación de enfermos ni en UCI, ni en planta, de enfermos de COVID-19?, estas y más preguntas están todavía por responder y es lo que reclaman los familiares de los afectados, respuestas y soluciones. Se les ha dejado morir solos, sin dar información a las familias y en muchas ocasiones y como han denunciado, desde la Sociedad de Geriatria y Gerontología Española, sin darles la atención médica de día. Gracias.

Sra. Obiol:

Gràcies i bon dia. Òbviament com hem fet sempre que hem tingut l'oportunitat, no sé si se'm sent bé amb la mascareta, volem transmetre el nostre condol a les persones afectades pel cas del DomusVi d'Alcoi, a les seues famílies i amistats, però també a la ciutadania d'Alcoi, en general, perquè hi ha casos en què el dolor d'uns ha de ser el dolor de tots. Per això volem fer nostre el dolor de les persones afectades, volem fer nostre el desconcert, la

solitud, la por, la ira, el patiment dels residents que han faltat i dels que han sobreviscut, volem fer nostra la precarietat de les treballadores, el seu cansament i impotència, volem fer nostre, també, el sofriment de les seues famílies, que havien de patir la incertesa de no saber-ne res, absolutament res, del que els podia ocórrer als seus familiars residents a DomusVI. Molts de nosaltres no podíem abraçar els nostres estimats, però en el seu cas no podíem parlar amb ells, no sabien si estaven vius. Tot aquest dolor l'ha generat un virus, per al qual hem vist..., que encara ho veiem, que no estàvem com a societat suficientment preparats, tot i que fa dècades que des dels experts, el moviment ecologista i l'esquerra de base, s'anunciava la possibilitat d'un problema així; però, sobretot, aquest dolor ha vingut per la gestió d'un virus per part d'una empresa i per part dels nostres governants i era necessari que en reflexionàrem i que ho férem ací en aquesta casa, en aquest plenari, on rau la sobirania d'aquest poble, perquè 73 morts són incumbència d'aquest poble. I, per això, Guanyar ha apostat per fer aquest plenari extraordinari, però també una comissió especial per a poder escoltar els afectats, perquè volíem que parlaren al plenari, ara, ací, però com que no està regulat, no s'ha permés des d'Alcaldia i nosaltres pensàvem que era important que ens prenguérem la veu. La lectura que extraiem de tot el que ha passat a la residència d'Oliver és que amb la més que evident mala praxi d'una empresa, es volen camuflar les responsabilitats polítiques existents, tant en l'àmbit local, que és el que a nosaltres ens pertoca, ara, parlant-ne, com en l'àmbit de país també, perquè la decisió que les necessitats de les persones majors estiguen en mans d'una empresa, ha sigut i és política, dels que ens han governat abans i dels que ens governen ara, ho hem repetit fins a l'extenuació i ho tornem a dir ara, no es poden deixar els serveis fonamentals de les persones en mans d'empreses que només volen repartir beneficis, perquè cuidar la gent i guanyar molts diners són objectius totalment incompatibles. I, ara, potser, davant de la desgràcia, el nostre govern diu que demanaran la reversió de totes les residències de majors de la ciutat i nosaltres aplaudim de tot cor aquesta notícia, però poc s'han de creure el que fan quan mentrestant continuen privatitzant els nostres serveis, l'un darrere de l'altre. Potser, només confien en el fet públic per a salvar-nos de la tragèdia i no s'adonen que la tragèdia és precisament afeblir l'espai del fet públic. I l'incompatible que era adjuntar el benestar de les persones amb el repartiment de beneficis empresarials, ho sabien perfectament els del PP quan ho van afavorir, però també ho sap Compromís i el PSOE quan permeten que continue passant. I el problema és privatitzar, però també amb qui delegues aquesta privatització i fer-ho amb una empresa com DomusVI, que segons la premsa, té conformada una trama societària de més de 20 companyies en 4 països, destinada a moure els guanys que obté ací, majoritàriament, de diners públics, a un fons d'inversió situat en un paradís fiscal que manté incomunicats els familiars en moments tan tràgics o que. fins i tot, intenta retirar el tractament contra el virus als malalts. És un problema majúscul. I, a més a més, tenim una regidora, com Aranza De Gracia, que a la tardor del 2019, uns quants mesos abans d'aquesta desgràcia, va assegurar en comissió informativa, davant un greu brot de gastroenteritis, que tot estava bé, i que no hi havia cap problema. Doncs, la responsabilitat és encara major, perquè amb aquestes paraules, assumeix com a pròpia la mala praxi de l'empresa. Sé que moltes de les intervencions que ara vindran, faran esment que la justícia ha de dirimir les responsabilitats d'aquesta, d'aquesta situació, i és cert, però no és menys cert que hi ha responsabilitats polítiques perquè les decisions per les quals l'empresa està al càrrec de la residència, les decisions per les quals s'ha mantingut així fins ara, per les que es va fer cas omís de les advertències del director de la Unitat d'Hospitalització Domiciliària, són polítiques. Com són polítiques les declaracions de la regidora i del mateix Alcalde, avalant com a correcte que no hi haguera

suficient informació sobre el nombre de morts durant la crisi de la Covid a la ciutat i, per tant, també a la residència o precipitant-se assegurant que el brot estava solucionat quan no era així, o no atenent els afectats quan ho necessitaven. Tot això és política, mala política al nostre entendre, perquè no atenen les necessitats reals de les persones, sinó altres raons. Potser, ara, fan de posicionar-se en altres carreres per assumir llocs polítics i tot això ho hem vist ací, a Alcoi, amb aquest govern. I mentre tot això passava, nosaltres, com a Guanyar, demanàvem més informació tant a l'alcalde com a través dels nostres representants a les Corts Valencianes, demanàvem que es medicalitzara la residència; mentre l'alcalde aplaudia a la porta de la residència, quan ni es podia xafar el carrer i es feia fotos, o mentre l'alcalde passejava vestit amb un peto de Protecció Civil i es feia fotos, nosaltres ens posàvem a disposició dels familiars i parlàvem amb les treballadores que podíem, amb poques, conscients, també, conscients, no som ingenus, que el nostre poder és molt minse i que gairebé no hi podem fer res, ni tenim..., no podem fer més que acompanyar-los, acompanyar els nostres i pensem que eixa és la nostra incumbència, acompanyar-los. De fet, en aquesta pandèmia estem aprenent molt sobre competències i incumbències, no era competència dels mestres fer més hores de la seua jornada laboral, però ho van entendre com una incumbència i ho van fer, no era competència de les infermeres i de les metgesses, agafar de la mà la gent que moria sola, però ho van entendre com una incumbència seua i ho van fer, no era competència de moltes i moltes persones anar a comprar o fer el dinar als seus veïns, però ho van fer, i amb això van fer la vida de les persones molt millor del que era. No hem trobat això al nostre govern, al contrari, el discurs de les que són o no són competències seues. A més, ara també han fet esment, els sentim en cada plenari, en cada comissió informativa, no parlem d'incumbències, mai no parlen de sobrepassar aquestes competències que tots coneixem pel bé de les persones, com ha fet tanta i tanta gent. Les raons les podem intuir, però és competència del Partit Socialista explicar-les ací. Igualment, els demanaria que explicaren ací un seguit de preguntes que no he vist reflectides en els informes que ens han facilitat. Perquè en una nota de premsa, el Sr. Jordi Martínez assegura que des del 17 de març la Conselleria de Sanitat va decidir intervindre a la residència i s'havien incorporat 2 metges, 11 infermers, 15 infermeres, un total de 28 professionals sanitaris perquè els residents de Domus VI, explícitament, ho llig de manera literal, tingueren la mateixa atenció que si estigueren en l'Hospital Verge dels Lliris. Perquè diu tot això quan només un parell de dies abans m'havia assegurat l'alcalde, davant la nostra proposta de medicalització, que els professionals no ho creien necessari i que era complicat perquè necessita veure el centre. M'agradaria també que em responguera si coneixia la carta que havia tramés el responsable de la Unitat d'Hospitalització Domiciliària a la Conselleria en què exposava que no acomplien les recomanacions que ells i el seu equip feien, quan ja duïen, si no m'equivoque i, si no, de segur que em corregeixen, més de 50 morts en aquell moment, i per les declaracions d'aquest metge sembla que estiguera tot sol davant de tot això. On estaven aquestes 28 persones de les quals parlava el Sr. Martínez? Per quina raó, Sanitat havia posat al capdavant de tot aquest despropòsit al mateix metge de l'empresa? I, per què el manté? L'Alcalde tenia constància de totes aquestes circumstàncies? Si en tenia, que va fer pel que fa a això? I, si no en tenia, com és possible que no ho sabera o no ho preguntara més? També volem que ens responga perquè fins al 18 de juny no es reuneix l'Alcalde, almenys de manera pública, perquè ara ha dit que sí que ha estat en contacte amb la plataforma d'afectats, i per què la regidora atén tan poc aquestes persones i ells mateixos, en les seues declaracions públiques, constantment diuen que s'han sentit abandonats. De segur que trobem una resposta en les vostres declaracions, I, per acabar, per quina raó va esperar l'Alcalde al dia 4 de juliol per a demanar més

implicació a Mònica Oltra a través d'un titular de premsa. Abans no va creure adequat fer això? A l'espera d'aquestes respostes que li demanem, nosaltres ja avancem que considerem que el govern d'Alcoi, i ací incloem a tots perquè com bé li repetisc, el Sr. Martínez, quan parla un, parlen tots, i crec que té raó, en un equip tots els seus membres comparteixen les decisions preses. Aleshores, nosaltres pensem que aquesta gestió en DomusVi, com en moltes altres qüestions que hem vist en aquesta legislatura i en altres, hi ha al capdavant corporativisme, allò de no molestar els companys de partit, i també un interès personal de no tancar-se portes en termes polítics. I diem això precisament perquè massa vegades veiem el Sr. Alcalde més preocupat de tractar de ser president de la Diputació --acabe--, que de ser Alcalde. Jo ho entenc, i ho veig legítim, i dic això perquè, de fet, el 24 d'abril, quan encara no s'havien reunit amb els familiars, veiem en la premsa com hi havia moviments i negociacions amb Ciudadanos a la Diputació, i amb aquesta notícia també s'entén millor la manca d'acció en moltes i moltes coses; perquè, clar, si et mous molt, també et pots equivocar i sempre és millor tindre un perfil baix, perquè qualsevol canvi en la política interna del seu partit, no el defenestre, com hem vist tantes i tantes vegades al seu partit i en altres, que és un mal compartit. I, ja està, i acabe, i mire que jo..., això..., però sí que vull dir que això ho veig legítim, perquè el que no tinc clar és que buscar-se la vida, encara que legítim, pugja perjudicar el poble, el conjunt de la població, perquè això és un problema i un problema molt greu, sobretot si estem davant dels fets que més vides ha costat a la ciutat en les darreres dècades.

Sr. Ferrándiz:

Gràcies, Sr. Alcalde. Bon dia a totes i tots. Primer que res, des de Podem, com no pot ser d'altra forma, volem traslladar el nostre més sentit condol i una abraçada molt forta a tots els familiars de les persones que ens han deixat en aquesta emergència. Abans de començar, sí que ens agradaria fer una xicoteta observació: considerem, com és evident, que aquest ple és totalment necessari i que és el mínim que podem fer els representants públics municipals per les famílies afectades per aquesta tragèdia que ens porta ací al saló de plens. Però al mateix temps entenem també que, tal volta, aquest ple haguera pogut ser més productiu i més profitós encara, com hem traslladat en altres espais i com també han manifestat altres forces. Sí que hagueren pogut realitzar, prèviament, algun tipus de comissió, de trobada, dels representants de l'Ajuntament amb els familiars afectats, els responsables de la direcció del centre, els treballadors i treballadores, els responsables implicats de l'Hospital Verge dels Lliris, i aconseguir així prèviament una informació que considerem que hui haguera sigut de gran valor per a la celebració d'aquest ple i per a aconseguir el fi que persegueix. Sens dubte, hem patit i vivim moments difícils i complicats, segurament ningú no esperava que ens tocara viure tot açò i menys encara, que desgraciadament Alcoi fóra un dels tristos protagonistes d'aquesta emergència, amb una tragèdia a la ciutat que segurament no té cap precedent. És i ha sigut molt cruel veure el que li ha ocorregut a la nostra gent gran, amb aquells i aquelles que ho han donat tot per nosaltres, perquè hui siguem qui som i perquè tinguem el que tenim, aquelles generacions que van portar la democràcia i que han consolidat l'estat del benestar del qual les generacions posteriors hem pogut gaudir. Des del grup municipal de Podem Alcoi ens hem pres, molt seriosament, aquesta qüestió i hem estat preocupats i ocupats de tractar d'escoltar, d'atendre i de resoldre les necessitats de les famílies afectades des de l'inici de l'emergència, tractant d'estar al seu costat amb les deficiències tan greus que han patit de falta d'informació, de falta de coneixement de l'estat de salut dels seus familiars o els problemes que han tingut per a poder-se posar en contacte amb els majors interns,

traslladant aquestes qüestions on ha sigut necessari per a tractar de resoldre-les. Les dades, la veritat que posen els peïls de punta, de les 28.436 víctimes mortals de la Covid, 19.600 han mort en una residència de majors, un 70%, i ací a Alcoi més d'un 80%. Segurament tots ens preguntem què ha passat i què ha fallat, doncs entenem des de Podem que han fallat moltes coses, segurament algunes d'elles han estat fallant ja des de fa molts anys, massa temps, com per exemple les polítiques neoliberals, és a dir, les privatitzacions i la precarietat. Sembla que les generacions actuals no han o no hem estat a l'altura de les circumstàncies i no ho hem estat perquè hem permès que les polítiques neoliberals acaben almenys o intenten acabar amb les conquestes que aquestes mateixes generacions que hui honorem ací, han construït amb tants anys d'esforç, i no és cap altra cosa que els serveis públics, que l'estat del benestar, que són el garant de la dignitat de les persones. Aquest sector arrossegava problemes que són innegables, centres erosionats per les retallades i les polítiques de privatització de l'última dècada, treballadors i treballadores en condicions molt precàries, amb plantilles infradotades, absència de mitjans i de recursos; i, així i tot, els professionals dels sectors han fet un esforç titànic, però el model venia ja extraviat del passat. Vaja per davant, això sí, el nostre reconeixement per a tots els treballadors i treballadores del sector que amb aquestes condicions precàries de treball i amb mitjans i recursos escassos s'han deixat la pell i han lluitat amb coratge per a defensar els nostres majors. Ells consideren que també són una víctima més d'aquesta situació, i a vegades se'ns oblidada. Ara, encara que alguns ja ho sospitàvem abans, sembla evident que el virus mata, però no solament això, també hi ha altres qüestions que maten, i és que a nosaltres ens agrada creure més en la causalitat de les coses que en la casualitat, més encara amb una qüestió tan sensible com la que tractem avui. Facilitem unes dades que poden ajudar el fet que entenguem una part del que ha passat. Com tots sabem, Itàlia i Espanya són uns dels països més colpejats per la pandèmia; per exemple, les morts a Alemanya, que és un país que té un nombre de contagis similars als nostres, no arriben al 10% de les nostres; les UCI dels hospitals espanyols i italians estaven desbordades, però en canvi els hospitals alemanys fins i tot han pogut atendre francesos, italians. Com és possible? Doncs si anem a la despesa sanitària que han fet aquests països, comprovem que Itàlia i Espanya, ja en el 2017, estaven a la cua, només un 6% de la despesa, i en canvi Alemanya ens superava, àmpliament, amb un 11%. I aquesta dinàmica és la que ha anat produint-se des de l'inici de la crisi econòmica en països com Itàlia i Espanya. A Alemanya hi ha un milió de sanitaris, mentre que a Espanya en tenim la meitat i si anem a la despesa de les cures de majors, Espanya i Itàlia no hi arriben a gastar ni tan sols l'1% del PIB, quan Alemanya el dobla i els països nòrdics fins i tot el tripliquen. I la realitat és que, ara com ara, Espanya gasta en sanitat menys del que gastava en 2009, és a dir que mentre Alemanya i els països del nord s'han dedicat a cuidar els seus sistemes sanitaris i l'atenció als seus majors, a Itàlia i Espanya, per exemple, ens hem dedicat a retallar el pressupost de Sanitat, a retallar les plantilles, a reduir els recursos i mitjans disponibles. Per altra banda, trobem l'onada de privatitzacions del que és públic, i és que considerem que hi ha qüestions que són tan primordials, necessàries i bàsiques per a la vida de les persones, que han de ser garantides per les institucions públiques com un dret per a garantir la dignitat de totes i tots. Una empresa, per definició, és una entitat que tracta d'aconseguir, això sí, legítimament, el màxim benefici a través dels mínims costos. El problema és que la salut de les persones, com altres qüestions importants, no va ni de beneficis ni de costos ni d'enriquir a ningú, va de la vida de la gent i amb la vida de les persones considerem que no s'ha de fer negoci, sinó defensar-la i fer-ho amb tot. Parlant concretament de les residències de majors, actualment a Espanya hi ha 5.457 centres, dels quals un 75% són privats, és a dir, més de

4.000. Aleshores pensem que ens haurem de preguntar a qui hem fiat la salut i el benestar de la nostra gent gran, qui està fent un molt bon negoci multimilionari de més de 500 milions d'euros amb la salut dels nostres majors? Doncs, per exemple, una de les que més negoci està fent és DomusVi, una empresa de capital francès i britànic, que treballa a través del fons ICG I SRS, vehicles d'inversió d'una de les majors fortunes de França, el Sr. Yves Journal. A més, segons ha comentat la Sra. Obiol, aquesta empresa té muntat un entramat d'empreses, sense empleats, simplement per a aportar els diners públics que guanya a Espanya a Nova Jersey, que és un paradís fiscal. Una altra de les empreses que podem trobar fent molt bon negoci, també de titularitat francesa, és ORTEA, i de la qual el seu conseller delegat és propietari d'Alcampo, de Leroy Merlin, de Decathlon, de Norauto. Com hi podem observar, totes elles molt relacionades amb l'àmbit de la salut, entenga la ironia. Però no tan sols això, també trobem constructores com l'ACS de Florentino Pérez, o SACYR, de Demetrio Carceller, grups com EULEN, del marquès David Álvarez, asseguradores com Santa Lucia i, com no, fons voltors estrangers que ja dominen el 23, el 23 per cent de les residències espanyoles o empresaris corruptes implicats en tràmits corruptes com la Gürtel, com és el cas de José Luis Ulibarri. Aleshores, ha sigut un encert que fiem la salut, el benestar i el destí de la nostra gent gran a grans empreses multimilionàries estrangeres i a fons voltors estrangers? A empreses i gestors amb cap mena de coneixements sobre la salut i el benestar dels majors, considerem que és una prioritat per a aquestes empreses el que passa amb els nostres majors o més bé com a empreses privades que són, el que més els preocupa és el seu equilibri econòmic per davant d'altres qüestions? Des de Podem entenem que quan entregues la vida, la salut i el benestar de les persones a una xarxa privada que obeeix al seu benefici econòmic, correm un alt risc, com hem pogut comprovar, i el problema és que ningú no ha posat límit als beneficis d'aquestes empreses, i les residències de majors no són o no poden o no han de ser com una fàbrica, perquè les persones, senyors, no són mercaderia, ni tampoc la nostra dignitat o la nostra vida i açò evidencia d'una forma molt clara el fracàs total del model neoliberal de privatitzacions i de destrucció de tot el que és públic, i no ho diem des de Podem, perquè per exemple els familiars de les víctimes afirmen que a mesura que aquest centre ha anat canviant a mans d'empreses més grans, el servei ha sigut cada vegada pitjor. I, sí, és evident, ni el privat ni el públic estava preparat per a fer-li front a una emergència sanitària com aquesta, sense precedents, però si alguna cosa més ha quedat en evidència i clara és que quan vénen moments durs, la gent comuna només tenim un escut al qual ens podem acollir i és, precisament, el que és públic, i és que ha sigut la sanitat pública la que ha estat en primera línia defensant-nos a totes i tots en els moments més complicats i també és cert que mentrestant hem vist com la sanitat privada retallava plantilles i tancava centres en plena pandèmia. Els problemes esmentats no són els últims que arrosseguem de ja fa temps, encara que tal volta els que comentem ara sí que seran en part conseqüència dels anteriors, perquè els problemes al centre, segons ens han traslladat els familiars afectats, anaven arrossegant-se ja de temps enrere, des de les deficiències del servei, passant per les deficientes condicions dels treballadors i treballadores i arribant fins a reiterats i breus brots de gastroenteritis que han patit. Després que els familiars traslladaren aquestes queixes, es va obrir des de Conselleria un procés sancionador que a hores d'ara encara es troba en una fase final. A més, sí que s'han realitzat totes les inspeccions corresponents i aquestes no han servit per a resoldre els problemes que presentava i arrossegava el centre. Entenem que ací també tenim un problema en el sistema i una debilitat i, per tant, açò ve a indicar que des de les institucions també haurem de redoblar els esforços per a incrementar la quantitat i la qualitat d'aquestes inspeccions. Haurem d'esperar, també, a veure què

ocorre amb l'anàlisi que s'està realitzant sobre l'actuació dels responsables de la residència durant la pandèmia, ja que els informes de Conselleria adverteixen i apunten que hi ha possibles negligències greus. En aquesta mateixa línia semblen apuntar també les afirmacions realitzades pel cap de secció de la Unitat d'Hospitalització Domiciliària que assegura que no es van complir els protocols previs, que no es van seguir les recomanacions fetes per la unitat, que no es va aïllar correctament els residents, la qual cosa va provocar l'expansió massiva del virus. Per altra banda, també, com s'ha comentat, va ser el centre el que va decidir tallar la comunicació entre els familiars i els residents amb el que açò representa per a les dues parts. Per altra banda, des de Podem considerem, també, que queden encara molts interrogants per resoldre, que els familiars plantegen i que pensem que és important que es resolguen com més aviat millor, perquè és el mínim que mereixen: com, per exemple, si l'Hospital Verge dels Liris no estava col·lapsat, per què aquells residents que necessitaven hospitalització no hi van ser traslladats? Com pot ser que, segons afirmen els familiars, hi haja informes de víctimes que indiquen que una persona no ha sigut ni ingressada a l'Hospital ni atesa per la Unitat d'Hospitalització Domiciliària al centre, perquè a la residència d'Alcoi no es va escollir per part de Sanitat al responsable del cap d'Atenció Primària o al cap de la UHD? tal com sí que va ocórrer en la majoria de residències que depenien de Conselleria, per què es va escollir al responsable que ja estava al centre aleshores, si en aquest moment ja sabíem que s'estaven incomplint els protocols? Esperem que les investigacions que estan en marxa podran resoldre prompte aquests interrogants, perquè no hi ha dubtes que, com he dit, és el mínim que mereixen les famílies i en tot aquest procés serà estrictament necessari que l'Ajuntament d'Alcoi estiga al costat de les famílies, que les acompanye i que els done suport i que les ajude en tot el que siga necessari, perquè és el mínim que podem fer pels familiars i les persones que ens han deixat. I, a més, haurem de ser capaços, i acabe, d'evitar que açò es torne a repetir, per una banda consolidant el procés de recuperació del servei de la residència, per deixar, d'una vegada, de fer negoci amb la vida de les persones, redoblant els esforços de les institucions per a blindar els serveis públics i mentrestant aquesta recuperació arribe o no, serà imprescindible realitzar totes les inspeccions corresponents que siguen necessàries per part de Conselleria, les inspeccions que són les encarregades de garantir el correcte funcionament d'aquest centre i el benestar dels nostres majors i fer-ho amb efectivitat. I haurem, també, d'establir els controls i protocols necessaris per a tractar d'evitar que aquesta situació es torne a repetir, mai més.

Sra. Rosa García:

Muchas gracias Sr. Alcalde. Bueno, nunca va a ser suficiente repetir nuestras condolencias a los familiares y amigos de los fallecidos durante esta pandemia, así que de nuevo queremos expresar nuestra pesar. La totalidad de los grupos aquí representados hemos hecho gestiones encaminadas a esclarecer, a criticar, a aportar y a ayudar en todo lo posible y casi lo imposible, porque no podemos permitir, de ninguna de las maneras, que lo acontecido en DomusVI vuelva a reproducirse. El coronavirus ha golpeado nuestra ciudad de manera cruel, esta afirmación la vamos a compartir todos, sin ninguna duda y por eso quiero empezar por ahí, por un punto que no cause controversia, rechazo ni desacuerdo entre ninguno de los que formamos parte de esta corporación, porque el Pleno que hoy celebramos, si de algo, debería servir para demostrar que los 25 concejales vamos de la mano en cuanto a esta crisis, por ese motivo me niego a incluir en mi exposición ningún comentario que sirva para poner distancia entre lo que algún o algunos grupos han manifestado públicamente, han solicitado oficialmente o han hecho o dejado de hacer, eso

debe quedar para un trabajo serio de todo lo acontecido, en un escenario idóneo, como pueda ser una mesa o una comisión y ojala ese trabajo se hubiera hecho antes de este Pleno. Un trabajo, tal y como propuso nuestro grupo en el que podemos dar voz y escuchar a todos los actores que puedan ayudarnos a entender que, como y quien ha tenido responsabilidad en este triste y desgraciado asunto para poder depurar responsabilidades, pero un trabajo que no sea de cara a la galería, al menos hasta que conozcamos de primera mano toda la realidad. Estar a la altura de las circunstancias moral y políticamente es siempre mucho más difícil que dejarse llevar por las emociones o por un mal entendido sentido de la responsabilidad que no tienen en consideración más factores que la rentabilidad política, por ese motivo desde nuestro grupo Ciudadanos nos vamos a centrar en aportar una petición en el primer punto que nos ayude a comprender mejor las acciones del gobierno local y para ello creemos, Sr. Alcalde, que sería interesante que dentro de la información que se le ha pedido, entiéndalo como un guiño y como un tenderle la mano, usted pudiera hacer una declaración personal o en nombre del gobierno local de las intervenciones o de la falta de ellas, que le parecen, obviamente, de las dos Consellerias, la de Sanidad y la de Políticas Inclusivas, y en cuanto al punto 2 nos gustaría plantear a modo de ruego, algo muy sencillo, dentro de ese protocolo de actuación que estamos pidiendo, que se incluya la adquisición de EPI's, mascarillas, geles desinfectantes y todo aquel material que pudiera hacer falta en el caso de un rebrote agudo de la enfermedad, para que el personal dependiente del consistorio pudiera, de ser necesario, tener acceso inmediato al mismo. De todos los problemas que ha generado esta pandemia, múltiples, hay uno que resalta, el que no se garantizara la información a familiares, se habrán hecho pruebas, incluso, pruebas médicas que ellos ignoran y que deberían saberlo, es una necesidad que tienen y además un derecho que se debería garantizar. He tomado algunas notas, Sr. Reig, usted ha hecho una afirmación, dice que la información que ha ido dando la Generalitat, toda ella se ha ido publicando en la web y tenemos la seguridad y la constancia de que así ha sido, pero esa explicación, esa afirmación que usted da, explica el problema, explica el problema, hemos podido dar una información que se nos ha cortado, que ha sido muy sesgada por parte de una administración superior. La Sra. De Gracia ha hecho también otra manifestación la cual yo obviamente creo porque jamás de los jamases diría que ningún regidor, ningún concejal de esta Corporación miente y nos dice que recibían información de la Conselleria, los familiares, usted seguro que está de acuerdo conmigo en que esa información fue totalmente insuficiente, se pidió una línea de comunicación directa a Telefónica, es así, pero los familiares la encuentran o no la definen como positiva, sino como que no ha servido en la mayoría de los casos, pues vuelvo a decir que ha sido de todas luces insuficiente y que esas afirmaciones están explicando el problema y de donde viene, por eso Sr. Alcalde, a nivel local de debemos ni podemos permitir que se nos limiten las competencias cuando el problema se ha desbordado, estamos atados de pies y manos y eso traslada a la ciudadanía la impresión de que no servimos para nada, no servimos para nada, muy triste, porque no es cierto, por eso le pido, Sr. Alcalde, y no dude, y no dudo de que usted lo hará, que encabece la comisión o la mesa que nos lleve a esclarecer lo ocurrido en DomusVI, caiga quien caiga, se lo debe a los alcoyanos. Gracias.

Sr. Ivorra:

Gràcies, Sr. Alcalde. Companys de corporació i públic en general que ens segueix i que està a casa. La pandèmia de la COVID-19 ha colpejat de forma terrible els nostres majors, en especial els residents de l'antic Hospital d'Oliver. Si bé és cert que aquesta malaltia afectava de forma especial la gent gran, és lícit preguntar-se, per què a Oliver? Per què als nostres

majors? Com és que en altres residències de la mateixa ciutat no han patit cap cas? La taxa de mortaldat al Departament de Salut d'Alcoi ha estat de 86,56 morts per cada 100.000 habitants, la més alta del País Valencià. Sense comptabilitzar la residència de DomusVI, s'haurien registrat 6 defuncions, de les més baixes. El problema de la residència gestionada per DomusVI no és d'ara, haurem de fer una breu reflexió sobre el model de residència privada impulsada per l'exconseller de benestar social Rafael Blasco, en 2001, i consolidada per l'exconseller Juan Cotino. Les residències gestionades per fons d'inversió d'origen francès i britànic propietàries de DomusVI, com ja han comentat abans altres companys, curiosament han estat de les més afectades a tot l'estat, segons s'indica a la premsa i la creació d'una plataforma de familiars de residents a finals del 2018, dona una visió dels problemes que ja existien abans de la pandèmia i que amb aquesta no han fet més que esclatar. Parlem d'un sistema privat on les persones han estat..., són mercaderia per a crear beneficis econòmics directes a les empreses, les places en aquesta residència tenen un cost mitjà d'uns 1.800 euros mensuals, dels quals els fons d'inversió han de traure el suc més gran possible per tal que aquests fons arriben a guanyar el màxim, com els 540 milions que van guanyar, que van facturar el 2018. Tenim clar que el model privat no és el millor per als nostres majors. Com s'ha gestionat aquesta malaltia? Per què a la nostra residència? Com ja hem comentat, els familiars feia temps que denunciaven unes carències més que evidents per part de la gestió del centre, però el desastre va vindre amb la COVID. El 16 de març es va declarar el brot, un dia després la residència fou visitada pel Servei de Prevenció de Riscos Laborals i un especialista en medicina preventiva de l'Hospital Verge dels Liris d'Alcoi. Tres dies després passaren un informe amb diverses deficiències que podrien haver ajudat a la transmissió del virus: manca d'habitacions preparades com a zona d'aïllament, inexistència d'un programa de circuit net i brut, es va demanar fer l'esforç al servei de neteja i bugaderia, manca de zones de descans per als treballadors i treballadores, manca d'informació del sistema de ventilació; a més a més, es van prescriure diverses mesures preventives relacionades amb l'atenció i protocol dels treballadors, com els espais per a col·locar-se les EPI, llocs de descans de personal, instal·lacions de descontaminació i llavat, així com recomanacions sobre residus. Després d'aquest informe, es va realitzar una redistribució de residents, ja que en la primera planta amb capacitat per a 50 residents hi havia 60 majors asimptomàtics; entre la segona i la tercera planta sumaven 60 residents amb sospita i 19 treballadors de baixa temporal, 6 d'ells amb la COVID-19 ja confirmada. Tot i que es fa fer la redistribució, la situació continuava sent molt greu. Del 14 al 18 de març, 7 residents havien mort, 3 confirmats amb la COVID i 4 sense la prova realitzada, i va ser el 18 de març on es va recollir una mostra dels 127 residents, dels quals donaren positius 102, 23 negatius i 1 no determinat. A partir d'aquest moment, el nombre de morts va anar en augment, els treballadors parlen de jornades de 12 hores de treball i problemes per poder transmetre dades mitjançant l'únic ordinador del centre, amb l'Abucasis habilitat. A tot aquest drama hem de sumar l'angoixa i el patiment no tan sols dels residents i dels treballadors, també dels familiars. La plataforma denuncia la poca informació, el poc contacte amb l'empresa. El 2 d'abril reben un whatsapp: «Des de la direcció del centre se'ns informa que la línia no està operativa i que els metges contactaran amb els familiars dels usuaris que presenten una evolució desfavorable». Els seus pares i mares morien i no tenien cap notícia ni contacte, molts tan sols sabien que havien mort, cap altra informació. Aquest fet és inhumà i mancat del més mínim respecte a residents i familiars. On estava el compliment dels lemes «cuidamos personas en buena compañía» o «conocen nuestro modelo de cuidado seguro» que pregona DomusVI en la seua pàgina web?. El 13 de març es declara el primer mort per la COVID-19 a Domus, el 14 de març es declara la pandèmia,

el 17 de març ja hi ha 17 morts i sense cap informació als familiars. Per què? Per altra banda, segons la resolució de 18 de març, s'acorda la intervenció sanitària a totes les residències amb casos de COVID-19 i la Conselleria de Sanitat pren el control i designa, com han comentat els companys, qui ha de comandar durant la pandèmia cada residència. En l'àmbit general es decideix que la persona designada seria el cap de Primària o el cap de la Unitat d'Hospitalització Domiciliària del centre de referència. Però a Alcoi no fou així. Per què es va triar el mateix metge que gestionava la residència, que ja havia demostrat no poder contindre el virus? El 6 d'abril, el cap de la UHD s'adreça al Departament de Salut per a demanar ajuda i detallar tota la descoordinació de la mateixa residència i per a denunciar les mancances que hem citat abans. Si es va actuar, ens agradaria que se'ns informara com. Des de Compromís tenim clar que els residents han patit un estrès màxim i necessiten unes cures especials després del que han passat, unes cures emocionals, unes cures físiques i cognitives, majors de les habituals i, sobretot, l'accés als seus familiars, les carícies dels seus fills. Després de tot el que han patit, cal possibilitar aquestes visites amb la màxima precaució i seguretat, però, al cap i a la fi, contacte amb els seus. Aquest Ple ha de ser un punt d'inflexió i esperança per a revertir la gestió de les residències de majors, que anteposen el rendiment econòmic al benestar i dignitat de les persones. Per totes aquestes raons considerem que els nostres majors no poden continuar sent un negoci, els familiars no poden estar pagant pel seu benestar i després rebre un tracte absolutament deshumanitzat, on el producte del benefici, que són els seus familiars, van morint amb una manca absoluta de mitjans. 1.800 euros haurien d'haver donat per a tindre prou professionals i ben remunerats, bones instal·lacions, bons serveis i uns bons protocols de contingència i emergència sanitària. Ha sigut la COVID-19, però podria haver sigut una altra malaltia. Parlem de persones dependents i de risc, no ara, ja ho eren abans, però l'únic que s'ha demostrat és que no pot tindre tot això i també grans beneficis econòmics. És per aquesta raó que, després de presentar tot el nostre condol i respecte als familiars de tots els residents difunts, creiem que la millor manera de fer-ho és lluitar per assegurar-se que no torne a passar, i creiem fermament que la reversió del contracte i la creació d'un centre públic és la forma de garantir que els nostres majors no tornen a ser mai més una font d'ingressos per a ningú. Gràcies.

Sr. Ruiz:

Moltes gràcies. Bona vesprada a tots els companys i a totes les persones que estan seguint aquesta sessió a través d'Internet. Cal manifestar el record a les víctimes i el condol als familiars i també l'agraïment als treballadors que segons ha informat el govern, han estat a peu del canó dia a dia durant tota la crisi. Hem viscut un gran drama a la residència DomusVI que hui ens obliga a prendre acords i a buscar consensos perquè no torne a repetir-se una situació absolutament intolerable, sense informació i, per tant, sense capacitat de poder prendre decisions i poder defendre els interessos dels ciutadans i sense mostrar una sensibilitat institucional amb els familiars. Venim ací per a fer una anàlisi rigorosa i seriosa del que ha passat, per tal de poder donar la mà per a, entre tots, buscar aquestes solucions i impedir que tornem a viure una situació tan dramàtica com la que hem viscut els últims mesos. Però, per a això és necessari, en primer lloc, un canvi d'actitud de l'Alcalde i del seu govern. La seua actitud durant tota aquesta crisi s'explica en una sola frase: «El coronavirus no té especial incidència en el conjunt de la ciutat excepte en el geriàtric d'Oliver». Aquesta frase la va dir públicament el Sr. Alcalde, el 25 de març, aleshores hi havia 25 persones mortes, 25 alcoians i alcoianes, 25 dels nostres majors, però segons l'Alcalde el virus no tenia especial incidència a la ciutat, més enllà d'Oliver, com si DomusVI,

com si Oliver no formara part de la ciutat, com si no tinguera res a veure amb ella, com si fóra una illa apartada, com si fóra un punt i a part. Aquesta era l'actitud que demostrava davant «la mayor tragedia alcoyana de los últimos 100 años», com va destacar el periodista Ramon Climent en un article on subratllava la indiferència més absoluta, patida per les víctimes, un article que deia: «Provoca retortijones en el alma cuando el presidente de la asociación de familiares se lamenta porque en 90 días de denuncias y lamentos, no han recibido ni una sola llamada del Alcalde, no entiendo nada». La no especial incidència del coronavirus a Alcoi s'ha endut 73 vides a DomusVI. Ens haguera agradat trobar un Alcalde proper, sensible a allò que demanaven els familiars, un Alcalde amb un mínim d'humanitat, que fóra pròxim, que entenguera que és el que necessitaven aquestes persones en un moment tan complicat, sense tindre tan sols informació del que passava dins. Entenem que en una situació d'aquesta crueltat, com la que patien els ciutadans, la ciutat necessitava un Alcalde que entenguera que una qüestió és la competència i una altra allò que l'afecta, l'Alcalde té competències limitades, però incumbència màxima, perquè l'afecta tot allò que passa dins de la nostra ciutat. Amargar-se darrere de la falta de competències ha tingut unes conseqüències terribles, però fins i tot ha provocat que els mateixos familiars de les víctimes manifestaren públicament que s'havien sentit abandonades per l'Alcalde. Açò és el que van dir literalment: «También hemos echado en falta durante esta crisis, al Ayuntamiento, al que pedimos que ejerciese de mediador para tener conocimiento de lo que estaba pasando en el geriátrico, no recibimos respuesta, no encontramos la atención y el interés que necesitábamos en momentos duros, nos hubiese gustado recibir una llamada de aliento y apoyo por parte del Alcalde». Aquestes paraules dites per les persones que pitjor ho han passat durant aquesta crisi és la més dura i contundent reprovació que pot tindre l'Alcalde i el govern, la que arriba de la societat civil, no dels polítics. Els familiars volien informació, però la ciutat es va quedar a fosques el 31 de març quan Sanitat va deixar d'informar del brot, aleshores havien mort 28 persones, l'opacitat informativa de la Conselleria va contribuir a fer més gran encara l'angoixa que patien els familiars. Se'n recordarà que personalment li vaig demanar que demanara..., tal com sol·licitaven els familiars, que demanara a Sanitat informació sobre la situació de DomusVI. Vosté va contestar que no, perquè ho havia fet i li havien dit que no anaven a donar-li aquesta informació. No puc entendre com davant aquesta resposta de la Conselleria, vosté no es pronunciava públicament, no es rebel·laria, que acatara obedientment allò que li venia indicat des dels seus superiors de València en lloc de posar-se al costat de les persones que pitjor estaven passant-ho, d'atendre la petició dels familiars. A mi aquesta actitud..., vosté va renunciar, fins i tot, a ser un mer espectador, literalment no se'n volia saber res del que passava. El 26 de març, en una de les moltes telefonades que li vaig fer durant la crisi, es va comprometre amb mi que demanaria a Sanitat que mitjançara davant la direcció de Domus per tal que..., independentment de la informació particular que cada familiar tinguera del seu afectat o del seu resident, que també tinguera, no públicament, però si privadament, una informació global per saber quina era l'evolució. El 15 d'abril la consellera va afirmar públicament que no li constava que els familiars hagueren demanat informació, que no li constava. Jo no sé si vosté va fer la proposta a la Conselleria, si va complir la paraula amb mi, però jo no l'he sentit desmentir la consellera, perquè el deixa en molt mal lloc a vosté, el deixa com un mentider, i considere que hauria de prendre cartes en l'assumpte. No puc entendre que davant una crisi com la que hem patit en Domus, l'Ajuntament d'Alcoi, la primera autoritat de la ciutat, no tinguera informació de la Generalitat. Però insistisc, no entenc que no es rebel·laria, que no es pronunciava públicament i mostrara de forma enèrgica que no compartia aquesta decisió. No entenc que acatara aquesta decisió que el

deixava al marge a vosté i, per extensió, a tota la resta de corporació, ens deixava al marge d'uns dels pitjors problemes que ha patit aquesta ciutat. Sincerament, no ho entenc. Em costa creure que la Conselleria no informara directament l'Alcalde i el govern municipal, perquè hi havia contactes amb el gerent del Departament de Salut, com vostés han manifestat en les seues memòries. Però també podem constatar-ho mitjançant els fets, quan Guanyar Alcoi demana la medicalització del centre, el Sr. Martínez, a banda de desqualificar, com sol fer-ho habitualment, es va dedicar a dir que ja estava feta la medicalització, i n'aportava unes dades molt exactes, molt precises. La pregunta és obvia: per què tenien aquestes dades i no les dades de l'evolució del brot, és a dir, del nombre d'afectats, de les persones que dia a dia estaven morint en aquest centre? És que només preguntaven allò que volien, és que Sanitat només informava d'allò que li venia bé, allò que amb molta sang freda poguera atendre un rèdit polític i electoral. El portaveu del PSOE em va dir que els residents rebien la mateixa atenció que si hagueren estat a l'Hospital Verge dels Lliris, això ho va dir el 31 de març, 6 dies abans que els responsables de la UHD emeteren un informe en el qual parlaven de les grans dificultats que patien per la «descoordinación absoluta» dins de la residència. El Sr. Martínez en aquesta resposta es jactava de la intervenció del geriàtric per part de la Conselleria, una intervenció que tindria per objectiu frenar l'expansió del virus. Mentre el Sr. Martínez deia això, els metges assenyalaven «los múltiples casos de falta de asistencia en residentes hasta el punto de encontrar a dos personas fallecidas en sus habitaciones sin ningún tipo de conocimiento de los facultativos de DomusVI». Aquesta era la medicalització de la qual treia pit el Sr. Martínez, una residència on moria gent sense que ho sabera ningú. Aquest drama que relaten els metges passava a principis d'abril. Saben quan va intervindre la Conselleria de Sanitat el centre? El 18, i no perquè ho diguem nosaltres, «Sanidad toma el control del Geriátrico de Oliver», mitjançant una resolució molt clara. De fet, recordarà el Sr. Francés, que el 26 de maig li vaig telefonar per preguntar-li si sabia qui era el responsable que Sanitat havia designat al capdavant de la residència i vosté em va dir que no, que no ho sabia. Ara ja ho sabem, la mateixa persona, el mateix metge contractat per DomusVI. Què significa això? Que la intervenció va ser fictícia, que ací no hi havia ningú que dirigira les operacions de reforços que s'havien aplicat, que va ser tota una mentida, que va ser un bluf, que quan la Generalitat tenia la responsabilitat i la possibilitat de designar personal de direcció, va mirar cap a un altre lloc, va consentir que tot continuara igual, sense ordre ni consens, tal com manifesta l'informe de la UHD. Només, precisament, quan es va fer aquest informe de la UHD, va eixir la vicepresidenta Mònica Oltra per a anunciar la reversió del geriàtric. Deia que --lilig literalment: «Que al centre es va viure una situació trastornada». Clar, és que la situació trastornada estava produint-la la mateixa Conselleria de Sanitat. Quan podien fer fora les persones que no havien controlat el brot en origen, no ho van fer. Ara està molt bé parlar de reversió, fer-los fora i de tirar-los, sí..., però és que en el moment de la crisi no ho va fer, no ho van fer, van mantindre les mateixes persones. Jo crec que l'empresa ha defraudat la nostra confiança de forma sobrada, però clar, la pregunta és: a les persones que van mantindre els responsables designats per aquesta empresa, a eixos qui els reverteix? No assumirem cap tipus de responsabilitat política? Per la informació que tenim, podem dir que la intervenció va ser quasi..., quasi una sentència per a les persones que allí estaven. I sempre ens quedara un dubte: si s'haguera sabut qui era la persona designada, aquest Ajuntament, tots nosaltres, podríem haver actuat de forma conjunta, com vam fer en altres qüestions, per a poder, enèrgicament, protestar davant de la Conselleria? Jo, de veritat, aquesta pregunta me la faig cara a mi. I me'n faig una altra: es podia haver evitat la virulència del brot havent pres mesures quan al mes de novembre els familiars dels afectats

començaven a advertir de les carències de personal i moltes altres? Davant de les quals, la regidora, com han dit altres companys, va dir que tot estava correcte, la mateixa regidora que ara destaca la comunicació amb els familiars, quan consta que hi ha 10 whatsapps i 10 telefonades en 3 mesos. Jo no sé si estaven massa ocupats atenent el telèfon d'emergència de l'Ajuntament, que no es van adonar d'on estava realment el drama, el drama d'aquest poble, de 73 famílies. No ho puc entendre, no ho puc entendre, perquè, al final, el que podem ara és intentar reescriure la història, reescriure allò que ha passat, però la realitat ens mostra el dia a dia, quina n'ha sigut l'actitud, una actitud que hem de revertir i que els demanem que, per favor, canvien, per a poder, entre tots, establir els mecanismes que corresponguen per a actuar de forma conjunta. No volem un govern que actue en solitari davant d'una crisi tan i tan important, perquè el resultat el tenim i volem ajudar per a protestar de forma enèrgica quan toque, per demanar la informació, no podem permetre estar sense informació que ens impedeix poder intervindre i que, damunt, no podem tolerar que hi haja una falta de sensibilitat institucional cap a les persones més vulnerables. No es tracta ací de reprovar a ningú, no es tracta ací de reprovar a ningú, perquè el veredict ja l'han llançat les persones més afectades. Del que es tracta és d'oferir-los la mà perquè, des de tots els grups polítics, determinen el sistema que hem d'adoptar, per aconseguir que, en casos com els que hem viscut, l'Ajuntament tinga la capacitat, almenys, de ser conscient del que està passant en el seu territori i, a partir d'ací, tots de la mà, tots els representants del poble d'Alcoi exigir i reivindicar els nostres drets que en aquest cas eren informació i una bona atenció als nostres familiars. Es demana aquest canvi d'actitud, eixa anàlisi, rigorosa, seriosa, aquesta autocrítica perquè no torne a repetir-se una situació d'aquestes característiques.

Sr. Martínez:

Moltes gràcies, Sr. Alcalde. Bé, voldria aprofitar aquestes primeres paraules per a traslladar-li a tots els familiars de residents de la residència DomusVi i, sobretot, també a tots els alcoians i alcoianes que han perdut algun familiar en aquesta pandèmia, el meu condol, el condol del Govern municipal, el condol del Grup Socialista, que en més d'una ocasió, ja ho hem dit en aquest saló de plenaris i en alguns mitjans de comunicació, però jo crec que encara que ho diguérem moltes vegades, mai no serà prou, i mai no seran prou els nostres condols perquè jo crec que no podem ajudar mai des d'aquest condol, que crec que hem traslladat tots els grups polítics d'aquest Ajuntament, mai no podem ajudar a superar una tragèdia com la que hem viscut, la tragèdia més gran, jo crec, dels últims anys a la nostra ciutat. Però vull també traslladar-los que els tenim molt presents, i els tenim molt presents perquè entre regidors nostres també hem tingut familiars que han faltat en aquesta gran crisi, en esta gran tragèdia. Sabem de primera mà el que ha passat en la residència DomusVI i ens ha afectat directament en la persona d'alguns dels nostres regidors. M'agradaria també agrair a tots els que han estat treballant, també, encara que ho diguem 20 vegades, o 25 o 30 vegades seguides durant els pròxims mesos, mai no podem agrair tota aquesta situació i aquest treball en una situació tan dura i tan difícil. I, com deia, aquesta mateixa setmana, el president local de Creu Roja, ningú no estava preparat per a donar..., per a fer front a aquesta pandèmia. A mi m'agradaria, en primer lloc, després d'aquest agraïment, demanar disculpes i demanar disculpes com a portaveu del Govern, com a portaveu del Grup Socialista i també com a representant de l'administració, m'agradaria demanar disculpes a tots els que estan sentint-nos, a tots els ciutadans i ciutadanes, perquè a pesar del que s'ha contat ací, jo crec que una administració com un ajuntament mai no fa prou. Materialment, han vist vostés, sense tindre cap competència, tot el que s'ha fet per

part d'aquest ajuntament, ni podíem, ni havíem de fer més del que ens deixaven fer, i ho dic perquè de vegades ací hem oblidat, molt ràpidament, en aquests mesos, que l'article 4t. de l'estat d'alarma parlava que: «A efectos del estado de alarma la autoridad competente será el gobierno y que para el ejercicio de las funciones serán autoridades competentes delegadas la ministra de Defensa, el ministro del Interior, el ministro de Transportes y el ministro de Sanidad». Jo no sé si se'n recorden vostés, cada dia les rodes de premsa que es feien per part del Doctor Simón, però dels ministres que anaven contant i que eren els que al cap i a la fi anaven donant la visió del que havia passat i de les ordres que anaven dictant-se diàriament en tot l'estat. També vull recordar, una vegada que estem parlant d'aquests dies, a mi em va donar aquesta setmana, repassant l'hemeroteca, la sensació, una sensació molt estranya, i era una sensació del pas del temps. En una setmana, vaig a donar 4 xifres perquè tots sapiem si es va actuar o no es va actuar ràpidament per part de les autoritats: l'11 de març l'Ajuntament d'Alcoi comença a desinfectar els autobusos. Se'n recorden del dia 11 de març? Encara no estava decretat l'estat d'alarma, era dimecres; l'11 de març la Conselleria de Sanitat ens demana un llistat dels actes que té previst de fer l'Ajuntament, -- vivíem amb normalitat--, fins al 14 d'abril perquè ells valoraren si es podien celebrar o no. D'això estem parlant del dijous, quan contestem aquest llistat. El dia 12 de març, a la vesprada es fa una roda de premsa amb les primeres mesures COVID per part de l'Ajuntament. Encara no s'havia decretat l'estat d'alarma. El 13 de març, recorden una roda de premsa al Casal, per a parlar de les Festes, divendres. El 14 de març es declara l'estat d'alarma, el 15 es constitueix el CECOPAL que és el Centre de Coordinació Municipal, el 16 de març es crea la línia 900, tan criticada pel Sr. Ruiz, i anem actualitzant les mesures de seguretat de prevenció. El 17 de març, 3 dies després, aquest govern té notícies, pel que es comenta també en premsa, que hi havia hagut 3 morts a la residència DomusVI, i el dia 18 de març la residència està intervinguda i a la vesprada l'UME fa la primera actuació, el dimecres següent al diumenge del decret de l'estat d'alarma. Vull dir-li una qüestió a la Sra. Obiol, el 17 de març aquest regidor només es va fer ressò de l'ordre de la subsecretaria, David Fernández Martínez, del nomenament d'aquest personal sanitari per part de la Conselleria, només em vaig fer ressò d'això, no els vaig nomenar jo. De vegades el desconeixement de les coses, i en este cas jo crec que més que mai, podia restar més que sumar, de vegades, amb tota la bona intenció hi havia molts ciutadans que estaven disposats a ajudar en el que pogueren en una situació tan complicada, però no van ser mai, en cap moment, ni arriscats ni imprudents, tots volíem ajudar. Recorde un grup d'aquest consistori, que va demanar el repartiment urgent de mascaretes per a tota la població. Recorde que esta mascareta, que duren 4 hores, costaven en aquests dies, 3 euros i mig. Els 180.000 euros diaris que havíem d'haver gastat, era una bona, boníssima intenció, però era impossible de fer-la realitat des d'un Ajuntament. És cert que materialment s'ha fet tot el que estava a les nostres mans, jo crec que més del que estava a les nostres mans. Sí que és cert que podríem haver fet tots més, emocionalment parlant. I, des d'ací, a banda que eixes accions materials estigueren fetes per l'Ajuntament, vull agrair als funcionaris..., jo crec que mai, nosaltres, ningú dels que estem ací, ni els del govern, ni els de l'oposició, ningú, haguérem pogut protegir estos familiars, perquè la tragèdia que teníem damunt, encara que els hagueren telefonat 25 vegades al dia, jo crec que no haguera fet que tingueren aquest..., aquest sentiment d'emparament, perquè la tragèdia era descomunal. A mi sí que m'agradaria també demanar disculpes per la falta d'informació. M'agradaria demanar disculpes per la falta d'informació com a administració, perquè jo crec que cap administració, de cap color polític, i de cap estament, ha estat a l'altura de les circumstàncies. L'administració més propera al ciutadà és l'Ajuntament, si té informació per donar. Jo crec

que és molt dur dir que en l'estat d'alarma les normatives dictaven i restringien molt la informació, els seus motius devien tindre, els seus motius devien tindre, però la informació, de vegades, ajuda a la serenitat i a la comprensió dels ciutadans; i, en aquest cas, nosaltres no hem tingut la informació que esperàvem de totes les administracions, però ni aquest Ajuntament ni molts ajuntaments en les mateixes situacions, ni moltes autonomies, ni moltes províncies, ni moltes demarcacions. I també m'agradaria fer un poc d'autocrítica de tots els que estem ací, perquè tots els que estem ací, que hui hem fet en alguns casos un panegíric, quan estem governant junts. A algú se li ha oblidat que formen part del Botànic, hui, hui se'ls ha oblidat que formen part del Botànic. Crec que tampoc aquesta crisi no ha tret el millor de les persones, però també el pitjor. Jo tinc una cosa..., que el Sr. Ruiz no dorm, ha dit, pensant totes les nits en una pregunta. Jo també em vaig fer, moltes nits, una pregunta, i era quan vam aprovar en aquest saló de plenaris que no volien que vingueren malalts de COVID al Centre del Barranquet i ho vam aprovar per unanimitat. A més, jo crec que convençuts tots, què haguérem pensat nosaltres si els nostres malalts no hagueren pogut anar a altres poblacions? Jo, en aquestes qüestions, de vegades també, crec que cal fer autocrítica per part de tots, perquè parlaven de coses que no sabien i feien afirmacions que anaven a vindre malalts al CEEM, anaven a vindre malalts al Domus, anaven a vindre... i déiem: però bé, si no ha passat per nosaltres, aprovàvem aquestes qüestions. Jo crec que de vegades hem fet tots coses bé i tots coses malament. A mi m'agradaria..., no sé..., saber, en tota aquesta reflexió, contestar unes quantes qüestions als companys de Podem, als companys de Compromís, als companys de Guanyar Alcoi. Hui ens han preguntat que li demanem explicacions a Compromís i al PSOE d'aquestes qüestions. I, a vostés, no? Vostés no formen part del Govern del Botànic? Vosté, si jo no m'equivoque, perquè ací vostés han fet tots una exposició molt clara i molt detallada de com passen les coses i perquè passen les coses: però vostés posen el problema, però no hi posen la solució. A mi no m'agradaria que cap ciutadà que ens veu ara, perquè alguns han promés que en la reversió, creuen que van a fer una reversió d'ací a tres mesos. A mi no m'agradaria que enganyàrem els ciutadans, a mi no m'agradaria que els muntàrem falses expectatives perquè ací ja hi ha gent que ja està pensant que d'ací a 6 mesos, com a molt, tindrem revertida la residència DomusVI. I, a mi, m'agradaria, no dic que ho haja dit ningú, sinó que ho diem nosaltres, ser prudents en aquestes qüestions perquè ja hem vist com anava la reversió de la sanitat pública. Està costant molt, molt i molt. A mi que el Partit Popular haja intentat fer aquest plenari per..., jo crec que per al desgast nu i cru del govern, em pareix que no ha sigut el més encertat, és una mala inversió, Sr. Ruiz. Jo crec que vosté si haguera volgut aclarir totes les qüestions i totes les preguntes que s'ha fet, haguera fet ja fa temps que el seu grup parlamentari a les Corts Valencianes haguera demanat explicacions als qui tenien la informació, haguera demanat explicacions als responsables de les situacions i així hauria ajudat probablement més a aclarir als familiars de la residència i als familiars de les persones que no estan en la residència i que han mort ací, què ha passat? Però jo crec que vosté ha fet una inversió a la curta, vosté no ha mirat, no ha tingut..., no ha tingut les llums llargues, vosté volia hui fer una evidència d'alguna cosa personal contra aquest govern. Jo crec que açò no l'ajuda. A mi m'agradaria també contestar dues qüestions: a Compromís vull dir-li, tant a Compromís, com a Podem, com a Guanyar, que si el discurs de hui, que han fet vostés, jo crec que des de la coherència, però també des de la convicció, li l'hagueren fet a la Conselleria i vicepresidenta del govern valencià amb la mateixa convicció, estic segur que una altra cara ens faria, i vull defensar ací, ací vull defensar la consellera de Sanitat, que ha aguantat un xàfec diari, en una situació molt difícil, quan altres no hi han estat. És molt fàcil ara desviar tota la responsabilitat a la Conselleria de Sanitat. Recorde i li recorde al Sr.

Ivorra que el control d'aquestes residències és competència de la Conselleria de Polítiques Inclusives, i ací reconeixem tots els errors, hui és un dia de reconèixer, el govern local, l'oposició, el govern autonòmic, el govern estatal, tots hem de reconèixer hui els errors. Al senyor de..., David Abad, de Vox, m'agradaria dir-li dues qüestions: una qüestió només, el dia 3 de desembre del qual s'ha parlat en diverses ocasions ací, «La regidora Aranza de Gracia es posa en contacte amb qui era el director general, Antonio Ruiz, per comentar-li el tema del brot de gastroenteritis de DomusVI». Aquesta persona, responsable de la residència, li contesta que va passar la inspecció i que complia tot els requisits, que no tenia constància que els familiars volgueren denunciar, que tot estava en regla i correcte i amb la ràtio que considerava la Conselleria de Polítiques Inclusives, que s'havia fet una inspecció en novembre per part de la Conselleria de Polítiques Inclusives i que havia estat correcte tot. Nosaltres, com vostés entenen, no tenim competència, la Sra. de Gracia no té cap competència per a dir si el que passa allí dins és correcte o no, perquè depenen d'una Conselleria. Jo crec que ens preocupem si al final hem de confiar que els tècnics de les conselleries facen els informes pertinents. També, i a mi em confon també molt, perquè de vegades diu que el govern local és culpable i ací ha culpabilitzat vosté la Conselleria de Sanitat i Polítiques Inclusives. Tinga clar de qui són les competències, de nostres en aquest sentit no en tenim cap. Ho torne a dir, per acabar, a mi m'agradaria, com a administració, com a govern, com a ciutadà, com a polític, com a membre d'un grup municipal, demanar disculpes a tota la ciutat pel que hàgem pogut fer malament. Dins de les nostres competències hem fet tot i més del que hem pogut. Una altra cosa és que vulguem hui apuntar el tir al govern municipal, quan en realitat s'ha de demanar responsabilitats a qui de veritat les pot tindre. Però és molt més fàcil, encara que jo crec que menys rendible políticament, fer-les al govern municipal per intentar desgastar-lo. La primera comunicació que entenc jo que té el Partit Popular preguntant per aquest tema a València crec que és a començament del mes de juliol. Si hagueren començat abans a treballar en aquest tema o a demanar alguna compareixença pública en les Corts Valencianes, una altra cara farien ara.

Sr. Abad:

Si, gracias Sr. Alcalde. Si que es..., que pido explicaciones a lo que es, los responsables de Conselleria pero como ayuntamiento yo creo que deberíamos haber tenido un poquito más de iniciativa o de intentar buscar soluciones más rápidas y más información sobre los datos que nos transmitían desde Conselleria y dicen: "Es necesaria también para los familiares como para el resto de ciudadanos", que se recabe toda la información necesaria por parte de las entidades públicas y de la dirección del geriátrico, insisto en que somos personas y no somos números, los ciudadanos y sobre todo los familiares de..., de los afectados de DomusVI merecen saber la verdad, lo único que pedimos son depurar responsabilidades. Muchas gracias.

Sra. Obiol:

Gràcies. En primer lloc un aclariment, en aquest plenari, si jo no m'equivoque i podem comprovar les actes, no es va aprovar que no vingueren malalts al CEEM, es va aprovar que si en el cas que es decidira traslladar malalts a DomusVI, pensàvem que no era una bona, una bona opció. Deia el Sr. Martínez que si no ens sentíem partícips del grup, del govern del Botànic perquè és veritat, nosaltres, no, som una plataforma i nosaltres, precisament, els regidors, no som militants, però tenim un partit que en forma part. Però és que precisament el que nosaltres pensem, a més ho hem dit, nosaltres vam fer partícip als nostres representants allí de les nostres preocupacions, i no una vegada, moltes vegades, però el

problema rau, i ho hem dit en el nostre discurs en el fet que per no molestar els nostres, caiem, i aquest és el problema que nosaltres veiem, i que, a més a més, vosté ha reivindicat com una opció. Nosaltres, crec que en això no coincidim, crec que es pot fer de manera educada, es pot fer de manera civilitzada, però es poden tindre discrepàncies, tot i estar en el mateix vaixell. Hem trobat a faltar, i vull acabar en aquesta última intervenció, un alcalde i un govern que ens defensara més i millor, que encara que no tinguera competències, lluitara per nosaltres. Potser, aquestes disculpes, que nosaltres agraïm, que no són a nosaltres, ni de molt, no, no, no tenim cap greuge, però si per no haver arribat a algunes qüestions a les quals pensem que s'hauria d'haver arribat, com en la gestió de DomusVI, perquè estem parlant de la gestió de la Covid en tota la ciutat, però nosaltres hem demanat un plenari extraordinari monogràfic, només de la qüestió de DomusVI. No hem criticat ara cap intervenció en un altre sentit, però a nosaltres ens haguera agradat tindre, com deia, un alcalde així, que s'enfadara, com ens enfadàvem tots quan no teníem resposta. Ara hem vist que no estàvem d'acord en la informació que rebíem, doncs haguera sigut molt d'agrair que compartira amb nosaltres i amb tota la ciutadania les contradiccions de governar, perquè això faria la política més humana i podríem entendre que per molt que nosaltres podem reclamar atenció des d'Alcoi, des de València, potser no se n'adona quan la demanem, i això haguera fet, ens haguera fet partícip, no com a grups de l'oposició, sinó com a ciutadans de les dificultats que té arribar a un objectiu i hagueren conegut també els seus objectius, perquè en lloc de menysprear-nos, perquè la nota ha dit que se n'ha fet ressò. Però, a més a més, ens va menysprear quan nosaltres vam demanar la medicalització, podíem estar tots junts, com ha dit Ciudadanos, per aconseguir un present i un futur millor en una situació realment complicada, perquè al final governar no es passar per ací, governar és involucrar-se, és prendre partit. I nosaltres creiem, i el segon dels punts..., i acabe ja, en el segon dels punts demanàvem què podem fer en el futur perquè no torne a passar. Però nosaltres, ja prou és no sentir-se abandonats, en sentir-se que el nostre govern està al nostre costat, que està lluitant tot i les dificultats pels nostres drets i per les nostres necessitats i amb això crec que tota la resta vindrà de la mà. Per tant, aquesta seria la nostra proposta general, a més de totes les que hem fet ja per aconseguir que quan..., esperem que no torne a passar..., però si passara alguna cosa similar, poguérem tindre una resposta més ferma i més empàtica amb el dolor de les persones. I, acabe, jo només vull acabar donant les gràcies a la plataforma d'afectats per DomusVI perquè han demostrat que només de manera col·lectiva i des d'una posició crítica de no acceptar les coses com ens diuen que són, es poden aconseguir passos tot i el dolor, tot i el patiment, han demostrat que conjuntament es poden fer moltes coses. Gràcies.

Sr. Ferrándiz:

Gràcies de nou, Alcalde. Bé, jo pense que el que tocava fer hui, que era ser responsables i no convertir aquest plenari en, evidentment, cap batalla partidista, perquè és el que correspon i perquè així també ens ho sol·licitaven els familiars. Però, clar, a mi és que sentir algunes coses, la veritat és que m'arruguen el melic, no ho puc evitar, perquè no sé si el Sr. Quique Ruiz es pensa que el Partit Popular ha arribat ara ací d'un planeta exterior i que..., i que mentre no han estat vostés ací, perquè mentre parla de defensar els interessos dels ciutadans, de ser propers, de protegir la gent, i mentre demana responsabilitat als altres, oblida que vosté també està representant un partit que té molta responsabilitat en tot el que ha ocorregut, pense, pense jo. I crec que li ho he exposat abans, no amb ideologia, sinó amb dades, i torne a dir, 28.400 morts, 19.600 a les residències de majors. Estaria molt bé també que vostés assumiren la seua responsabilitat pròpia, perquè sap que en 8 anys de

retallades del govern de Rajoy en la Sanitat espanyola i els 15 anys de model Cotino a la Comunitat Valenciana, són responsables directes també d'aquest desastre i pense que vostés diuen algunes coses que poden no agradar a algunes persones del carrer, com si..., no sé..., com si s'estigueren rient d'ells, i pensem que parlem d'una cosa prou seriosa i sensible com per a, a banda de demanar als altres que reconeguen les seues responsabilitats, que tots assumim les pròpies, pense jo. Parla també que es podia haver evitat al novembre o el 2002 quan vam implantar aquest model i vam regalar la salut i el benestar dels nostres majors a empreses privades, tal com vam fer, i després, com sap, Sr. Martínez, pense que Podem no han sigut una força política que no haja estat ací per a cooperar, per a treballar conjuntament i fent una oposició responsable, però..., clar, el que ha comentat que nosaltres només hem fet una anàlisi sense aportar solucions, jo pense que no ha sigut tampoc del tot així. Jo crec que, si ens ha escoltat amb atenció, deu haver vist que a banda d'una bona anàlisi, també hem aportat qüestions per a evitar que es repetisca aquesta tragèdia i perquè les condicions dels interns al centre, puguen millorar. I, clar, també entenga que sí que hi ha qüestions que si encara no sabem per què han ocorregut, que segurament ara disposem d'informació de la qual no disposàvem en aquell moment, doncs, lògicament, haurem de seguir sense aquestes preguntes, fins que puguem tindre una resposta. Per exemple, com..., per què es va adjudicar al mateix responsable que ja sabíem que havia fallat? I, bé, torne a cridar a totes les forces polítiques a la responsabilitat perquè pense que els familiars de les víctimes ens ho agrairan de veritat.

Sra. Rosa García:

Sí, gracias de nuevo Sr. Alcalde. El Sr. Martínez ha empezado su intervención pidiendo disculpas y eso le honra y yo quiero pedir disculpas también porque en mi primera intervención ha dicho que: "hemos hecho lo posible y hasta lo imposible", en este caso, pero me sumo a sus palabras y creo que nunca es suficiente, por lo tanto vayan mi disculpas también de ante mano. Ha dicho también otra frase: "No podíamos hacer más de lo que nos dejaban hacer", todo el tiempo cuando he intervenido, he basado justamente en ese grave problema que tenemos de tener las manos atadas, en este caso, he basado, justamente en eso, mi discurso, por eso comento que de nuevo la desagradable certeza de que llegado un caso grave no podamos actuar con rapidez y eficientemente y por eso reitero que lo que prima en este caso, a nuestro parecer, a nuestro humilde parecer, es que se ponga en marcha esa comisión o mesa que una vez de voz a todos aquellos que puedan ayudar a esclarecer los hechos ocurridos, nos permita ir de la mano, juntos, a pedir explicaciones a las consellerias implicadas y a todo aquel o aquellos que tengan responsabilidad, como ha hecho nuestro grupo en Corts, para redimir esas responsabilidades que necesitamos conocer, así cuando finalice la nuestra, nuestra comisión, nuestra mesa, el nombre o el formato que le queramos dar y tengamos toda la información, deberemos ir juntos, como decía, denunciar lo ocurrido en DomusVI Alcoy, se lo debemos a los fallecidos, se lo debemos a sus familiares y se lo debemos a todos los alcoyanos.

Sr. Ivorra:

Gràcies, Sr. Alcalde. Davant la problemàtica que patien els familiars de residents de DomusVI i després de la sol·licitud de mediació a la regidora de Benestar Social, davant del centre, sense resultat, membres de la plataforma es posaven en contacte amb el grup municipal de Compromís a finals de desembre, per parlar i explicar-nos els problemes que patien els residents i bàsicament per la falta de personal i d'atenció. En la Comissió Informativa Sociosanitària de 27 de desembre, realitzen preguntes a la regidora per saber si

són coneixedors de la problemàtica i si han fet les gestions amb DomusVI. Amb la nova informació rebuda per la regidora, aquesta es trasllada a la Conselleria i es facilita un contacte a la plataforma perquè puguen concretar una reunió i exposar la problemàtica a la Conselleria, ja que ningú no els havia informat fins al moment. Entre la plataforma i la direcció general concreten la data del 4 de febrer per a reunir-se i en ella s'explica detalladament quina era la situació de la falta de personal i totes les carències i irregularitats. El 20 de febrer, en el comunicat públic, es valora com a molt satisfactori la reunió amb el director general i estan a l'espera de les accions que van a realitzar-se. Novament, a la Comissió Informativa Sociosanitària del 2 de març, Compromís pregunta al govern local per les gestions realitzades i si des d'Alcoi s'ha instat a realitzar la inspecció de DomusVI. Malauradament, la pandèmia ens va afectar i ho va precipitar tot. Ens consta que la Conselleria havia duplicat els inspectors, i anaven a fer-se, perquè era necessari. Però una de les qüestions que ens agradaria ara saber és per què el portaveu del Partit Socialista, sense tindre cap motiu, no ha explicat les gestions o les realitzacions, les activitats pel tema de hui, estan parlant de DomusVI, i s'ha dedicat en la primera intervenció a defensar's d'atacs o suposats atacs d'alguns partits, no ho entenem. Una de les qüestions que sí que ens agradaria, i que entenc que hauria de matisar, és que el que ha dit: «ni telefonant 25 vegades al dia s'haguera consolat la gent». Entenem que no s'haguera pogut consolar, però almenys una o dues telefonades a la setmana sí que es podria haver fet. Només, i després, com bé ha dit vosté, la Conselleria de Sanitat sí que n'és la responsable, perquè en els decrets que es van adoptar va ser la que va prendre la possessió, prendre el control de tot. Només, no hi ha cap problema, no és qüestió de defensar partits, és qüestió de saber quin és el problema i cap on hem d'anar. I, només, i res més, Sr. Martínez, treballem d'això, i la salut pública, l'Àrea de Salut Pública d'Alcoi també hauria de dir alguna cosa.

Sr. Ruiz:

Moltes gràcies de nou. Hem parlat en la primera intervenció d'actituds, i hi ha algunes que han sigut incomprensibles en esta crisi, com, per exemple, que el Sr. Alcalde no fera ni una sola menció al drama d'Oliver en els 9 articles d'opinió que va signar entre el 27 de març i el 7 de juny, ni una sola paraula. He llegit sobre solidaritat, indústria, comerç, treballadors, xiquets, de la proximitat de l'Ajuntament, però no li hem llegit res sobre la trista història d'Oliver, com si fóra una illa apartada de la ciutat. Mire, especialment dramàtic, vaig a llegir-lo, és l'article del 8 de març: «Al costat dels nostres majors», ni una menció a les persones majors que estaven morint a Oliver, ens parla de l'atenció telefònica, de la ciutat amigable amb les persones majors, però no res del geriàtric, no de majors de la nostra ciutat, no mereixien unes paraules de la màxima autoritat local? Les seues pràctiques al final fan bones les paraules del periodista Javier Llopis en el seu article «El dolorosa silencio de una tragedia alcoyana», «Los muertos del geriátrico de Oliver ven pasar el tiempo en medio de un silencio casi absoluto, sin que nadie sepa explicar por qué demonios nuestros ancianos empiezan a parecer víctimas de segunda categoría». Mire, jo no crec que haja sigut casualitat que no fera menció a Domus en els seus articles, que no reivindicara informació a Sanitat i no protestara per la negativa a oferir-li-la, o que no mantinguera un contacte fluid amb els familiars de les víctimes, no crec en les casualitats. Tot apunta a una operació deliberadament orquestrada i concertada per a tancar la catàstrofe més gran que ha viscut Alcoi en els últims 100 anys. Espere que ens explique per què, perquè jo no li trobe cap motiu. Amb la seua actitud va anar alçant pedra a pedra el mur que anava deixant allà, aïllant els residents, aïllant la residència, de la resta de la ciutat, la frontera que arraconava el problema perquè vosté poguera dir, com deia al principi, el Coronavirus no té especial

incidència en Alcoi a excepció del geriàtric d'Oliver. No tenia cap incidència quan dia a dia morien persones que podien tacar la seua immaculada imatge, però sí que tenia incidència, quan vosté, de forma calculadora, podia eixir a donar bones notícies, la medicalització del centre amb reforç de personal, la finalització o el tancament del brot o el procés de reversió perquè torne a ser pública. Ací sí que tenia informació, ací sí que va eixir, ací sí que va donar la cara, quan ja tot havia passat, però mentrestant, absolutament res, absolutament res. Tenia tanta ànsia per a aparèixer com a portador de bones notícies que es va precipitar, les seues ànsies el van traïr i el dia 6 de juny va dir públicament que el brot estava tancat, quan no era així, com li va dir el Partit Popular, però ho va reafirmar, que és el que importa, la Conselleria de Sanitat. Mentre esperava els aplaudiments, al final, es va trobar amb la dura realitat i aquesta operació deliberada culmina hui, en aquest plenari, cosa que m'ha sorprès de forma absolutament desagradable, perquè davant una problemàtica així, vostés deien que no tenien incidències. Hui, davant d'una faena al voltant de Domus amb un bagatge en la seua gestió, així ens han volgut vendre tota la gestió que han fet a la ciutat, de la qual ningú no ha dubtat, ningú. Per tant, vull deixar constància d'aquesta sorpresa desagradable que hui, mesos després, acaben per tancar aquesta operació. I diré una última cosa respecte de a la possibilitat que vingueren malalts d'altres residències a Domus, no al CEEM. Miren, vam rebre moltes telefonades, alguna de persones molt properes al Partit Socialista demanant-nos que intervingueren, i d'ací va eixir aquesta petició que era agrair a tots els grups municipals que donaren suport, per a demanar a la Conselleria de Sanitat que frenara aquesta possibilitat de traslladar malalts de Covid-19 d'altres residències a DomusVI Alcoi, perquè ens alertaven que podia convertir-se en una autèntica morgue. La seua resposta va ser «no va a fer-se, però no està de més fer aquesta declaració institucional». Jo crec que ara hauríem d'assabentar-nos si la Conselleria de Sanitat va trametre a DomusVI Alcoi una petició d'informació sobre els llits que tenia lliures per a poder portar-hi malalts d'altres residències, és una de les altres qüestions que des del Partit Popular anem a continuar treballant, perquè el que volem és aportar la màxima informació, la màxima transparència. I ja, per tancar, oferir, de nou, aquesta col·laboració, aquesta gana de treballar conjuntament per a evitar tindre un govern que va per lliure i que no implica a la resta dels companys de Corporació per tal de poder unir forces, per tal de reivindicar davant de qui siga allò que és prioritari per a nosaltres i que jo crec que ho esperen tots, que siga el benestar dels nostres ciutadans. Espere el torn de rèplica, també, del Sr. Alcalde, que no tindrà rèplica per part dels grups en l'oposició. Per això, només li demane una cosa: que no es faça la víctima, perquè aquest paper, per desgràcia, ja l'ocupen 73 persones residents de Domus i els seus familiars.

Sr. Martínez:

Moltes gràcies. Vull aclarir, i tenen vostés raó que no parlava del CEEM, perdó, els ho deia de la residència. El que jo volia dir és que, de vegades, qüestionem des dels partits polítics, sense cap coneixement de causa, si eixa decisió era encertada o no. Vull dir, jo en este, entenc, jo confie plenament en la sanitat pública, jo no sé vosté..., jo confie plenament en una sanitat pública, però em feia reflexionar que nosaltres, davant d'una decisió, que al final era purament tècnica, i que ningú no havia adoptat, ens plantejarem que no anaren allí, però si, probablement, els metges deuen saber més que nosaltres de tot açò. Per això dic jo, a vegades cal que un reflexione les decisions i acorde els acords que prenem en este plenari sense més criteri que la nostra bonomia d'eixe dia, de voler evitar determinades situacions. Jo voldria preguntar-me també que vosté ha dit que havien fet una sèrie de gestions en el seu grup, però no ens ha dit quins han sigut els resultats, no ho sabem mai, cap, cap.

Sabem que..., jo si que he trobat a faltar també eixa col·laboració seua, dient-nos el trasllat de la seua preocupació en què venia reflectit, però seua i de Podem també. Mire, açò no és una qüestió de fer una oposició responsable o no, açò és un tema de gestió, és que vostés s'obliden que gestionen, vosté quan ve ací el conseller, l'altre dia, vicepresident, ens n'anem a visitar els habitatges, perquè estem governant junts. Clar, en estos casos, el que no es pot parlar és d'una tercera persona, és com si li haguera passat a un altre. No, no, a vostés en primera persona, també. Jo, a Ciudadanos, a la Sra. Garcia, volia dir-li que eixa falta de maniobrabilitat que vosté ens ha dit, es diu «estado de alarma» i si es torna a fer un «estado de alarma» estarem en la mateixa situació, amb una diferència, en el fet que protocol·làriament, en l'àmbit municipal, han vist vostés que estem preparats, estem més o menys preparats, perquè l'experiència ha sigut tan dura... Jo crec que ens ha fet a tots poder reaccionar, encara, en menys temps possible. A Compromís li torne a preguntar el mateix que li he preguntat a la Sra. Obiol: i, vostés, després de totes aquestes gestions, què han fet? En què es van materialitzar? No ho han contat. Vostés han fet una sèrie de gestions. Li conte el mateix que els he dit a ells: quan ve algun conseller de Compromís, estan sempre al costat d'ells, fent la foto, però en aquestes situacions a vegades els trobem a faltar, jo els he trobat a faltar en aquesta gestió. A mi m'agradaria també dir-li al Partit Popular que jo he demanat disculpes com a administració, com a polític, com a governant, com a ciutadà, i el Sr. Ruiz, després de portar a aquest poble el model Cotino, perquè vosté ara ja està afiliat al Partit Popular, vosté ara és responsable del Partit Popular, com el que més, com el que més no, el que més, per què hui és la cara del Partit Popular a Alcoi. Vosté encara no ha demanat disculpes pel model Cotino als familiars!, no els ha demanat disculpes dels 45 anys de gestió, que es van concedir l'any 2002. Sra. de Gracia, crec que és en 2047. Jo crec que no estaré ací fins aquell dia. Vosté i el Partit Popular són responsables d'aquesta cessió a aquest tipus d'empreses, perquè també, en aquesta sessió haguera pogut posar totes aquestes clàusules que després demanen i garanteixen la seguretat de la gent. Però vosté no ha demanat disculpes, vosté hui només té un objectiu: és intentar el desgast de l'Alcalde i el desgast del govern. Però ací a Alcoi la gent, la gent sap, encara que nosaltres creguem que no ho sap, de qui és competència cada cosa, perquè ací han parlat amb la regidora, amb l'Alcalde, amb mi. Determinades persones que els pregunte què passa, i tu ho saps, i els ho expliques, perquè tu no saps aquesta informació o perquè no pots donar aquesta informació, i jo en alguns casos ho podré discutir i crec que ací ho torne a dir, jo crec que ha faltat informació en les administracions, en totes, perquè de vegades la informació tranquil·litza molt la gent. Però també puc pensar que determinades persones creuen que aquesta és la millor manera d'afrontar una crisi i en la seua responsabilitat està. Ara per ara, hi ha molta gent que davant del Doctor Simón té una postura de posar-lo en un altar i altres d'afonar-lo en l'infern. Doncs, mire, és la decisió que està prenent aquest home, jo no voldria estar en la pell d'ell, jo no voldria estar en la pell d'ell, està prenent decisions que afecten a tot un país i que afecten una economia, però ací nosaltres, aquests grans regidors, ens permetem el luxe de qüestionar coses sense tindre cap informe tècnic ni res de semblant. M'agradaria acabar tornant a dir-ho, i no ho diré mai prou, demanem disculpes des del govern per tot el mal que hem pogut fer, jo no sé si algú esperava açò, perquè ací després de Nostradamus n'hi ha molts, com deia el ministre: «la quiniela del dilluns l'encertem tots». A veure sí algú de vostés, també, ens ho pronostica, perquè jo crec que ja ens pronostica alguna qüestió més que va passar, perquè açò no ho sabia ningú, ací vivíem en una situació que jo no havia viscut en la meua vida. Però jo crec que cap ciutadà d'Alcoi no havia viscut una situació com la que estem vivint, i crec que davant d'aquesta situació, en un cas, hem anat tots de la mà, com en el cas de la Mesa de Reactivació i no puc entendre com poden

fer sang, amb morts davant, d'una situació que és una tragèdia per a aquest poble. A partir d'ací està l'aspecte moral de cadascun de vostés i hui no li he faltat al respecte, vosté sí, perquè m'ha dit que jo em jacte de determinades qüestions. Jo no em jacte de res, jo dic i sóc molt lliure i tinc la meua llibertat. Hui no l'he ofés, espere no haver-lo ofés. Si l'he ofés amb alguna cosa, Sr. Ruiz, també li demane disculpes.

Sr. Alcalde:

Evidentment, vull començar la meua intervenció en aquest plenari com ha fet ja, reiteradament, el portaveu del grup municipal, demanant disculpes per tots els errors, mancances, que puga haver-hi comés aquest govern, evidentment, de forma involuntària, i els meus, en primera persona, com a màxim responsable, que puc haver comés durant aquest període tan dur i tan difícil que ens ha tocat viure a la nostra ciutat. Vull traslladar el meu condol i la meua consideració als familiars que s'han vist en aquesta situació tan difícil, tan dura, de veure com els seus familiars queien malalts per aquest maleït virus i no tenien informació ni possibilitat d'estar al seu costat en els últims moments de la seua vida. I la veritat és que hem parlat molt, a pesar del que diu el portaveu del Partit Popular, durant tota aquesta pandèmia de DomusVI, dels familiars i en totes les ocasions. Recordava com de dur és sempre perdre un familiar, i si ja és una situació absolutament dolorosa, en aquestes circumstàncies és inimaginable l'angoixa i el dolor que es pot arribar a patir i que es pot sentir. Veritablement el que ha passat al món davant d'aquesta crisi sanitària és una situació que ens ha desbordat a tots, que ningú no estava preparat per a afrontar aquesta crisi i s'han comés molts errors per part de tots. Ara quan un veu amb perspectiva moltes de les coses que jo he fet o moltes de les decisions, evidentment, les prendria d'una altra manera, i molts dels comportaments, evidentment, serien, serien ben diferents una vegada vista la dimensió i com ha evolucionat aquesta crisi. És cert que durant la crisi vaig parlar amb molts familiars de Domus VI i no vaig parlar amb el portaveu de la plataforma, i segurament és un error pel qual demane disculpes. Per cert, la regidora em traslladava totes les converses i tots els contactes que mantenia amb ell, però pot ser que en aquest moment això haguera ajudat a superar una situació tan difícil i tan complicada; per tant, jo sé que ara no serveix de res, evidentment, però si en alguna cosa poden ajudar aquestes disculpes, no tinc cap problema i crec que han de traslladar als familiars i, concretament, al portaveu de la plataforma, que era el que representava els familiars en aquest moment. Deia el portaveu del Partit Popular que l'ha decebut, i d'una forma negativa. Jo, veritablement, no m'he decebut, ja li vaig dir quan van plantejar este plenari que jo sabia el que buscava vosté, no buscava la veritat, no busca millorar, no busca un front comú, busca desgastar-me a mi, i no vaig a entrar a contestar-li, perquè jo crec que hui qui s'ha desgastat ha sigut vosté. A pesar de vosté, és la segona força en representació a l'Ajuntament d'Alcoi i des que va entrar a aquesta responsabilitat, la veritat és que jo he esperat molt més de vosté i per una vegada més demostra l'altura moral que té, que té vosté. Ací en aquest plenari s'han plantejat molts dubtes i moltes qüestions que queden obertes, que queden obertes, perquè jo tampoc no tinc la resposta, jo no sé si el metge responsable quan s'intervé la residència ha fet tot el que tocava o no, no ho sé, ni puc saber-ho, perquè no tinc els instruments per molt que em preoqupe per a esbrinar-ho i per això vaig demanar a Sanitat, a la Conselleria, i a la Conselleria de Polítiques Inclusives i a la Fiscalia, que investigue tot el que hi ha passat per a saber si hi ha alguna responsabilitat. El dia 14 es declara l'estat d'alarma, abans ja s'havien produït alguns casos positius a DomusVI i havien faltat 3 residents. Quan intervé Sanitat, el dia 17 se signa el decret i el 18 comença la intervenció i es fan les proves com ha relatat el Sr. Ivorra. Van donar positiu 102 residents, el 70% dels residents havien sigut ja

positius, d'una malaltia de la qual no hi ha cura, i afectant persones que en el cas de DomusVI té també com a característica que eren persones, en la seua majoria, molt majors, i amb altres patologies. No sé si s'ha fet tot el que es podia o si s'han comés errors, però, evidentment, vull saber-ho, evidentment que vull saber-ho, igual que mereix saber-ho el conjunt de la ciutat i mereixen saber-ho tots els familiars que han passat per aquesta situació i per això estan els canals oberts, tant les dues conselleries, evidentment, la Comunitat Valenciana, en definitiva, com de la Fiscalia, per arribar fins a les últimes conseqüències. I ací no es tracta d'alçar murs ni d'oblidar què hi ha passat, tot al contrari. Vosté, una vegada més manipula la informació, quan jo dic que la incidència del coronavirus a la ciutat d'Alcoi no és excessiva, excepte el cas de DomusVI, no és per a menysvalorar DomusVI ni per a deixar una guia, ho dic perquè contextualitzat en un moment en el qual hi havia moltíssims «bulos» a la ciutat que deien que hi havia dos mil, tres mil casos de positius a la ciutat. Per això dic jo aquest comentari. En aquest context, per intentar fer callar alguns «bulos», que en aquesta crisi no s'ha comentat en els informes, té una tasca important que hem fet tots i que en molts casos també han contribuït la resta de regidors d'esta Corporació, és a intentar separar les dades i la veritat dels «bulos» que hi havia, i molts, ací i en tots els llocs. Per tant, des del primer moment, des que intervé la Conselleria d'una forma ràpida, ací, no és comparable, que ací no és com a Madrid, que va ser un tribunal que va obligar la Comunitat de Madrid a intervindre residències perquè es negava. Ací no hi ha hagut ordres de no traslladar, de no derivar als hospitals els majors. Ací, amb els defectes que haja tingut, la Conselleria de Sanitat ha fet una gran gestió, amb els errors que haja pogut cometre i si després d'aquesta gestió hi ha alguna qüestió que calga dilucidar, es dilucidarà, però va haver-hi una reacció ràpida, i el 18, en què s'intervé, a partir d'ací la consellera va donar dades de la incidència en totes les residències de majors de la Comunitat Valenciana, diferenciant entre residents i no residents, entre personal, i donant tota la informació fins al dia 31, fins al dia 31 en el qual trasllada que --no sé si segurament d'altres residències--, hi havia familiars que havien demanat i li havien traslladat que això generava una major angoixa a molts familiars, que no sé si va ser la decisió encertada o no, segurament ara no va ser encertada, igual que segurament ara el fer de no donar les dades per municipis tampoc no va ser encertada. En eixe moment es va pensar que en una situació en la qual hi havia moltes poblacions que no tenien cap cas, donar dades per municipi podia fer que molts tingueren la temptació de traslladar-se a altres residències i complicar més el control epidemiològic d'aquesta crisi sanitària. Ara, igual que jo no faria les coses iguals, ningú no faria les coses iguals, ningú, començant per la Conselleria, que el dia de hui ens dona informació diària i puntual de la incidència del coronavirus en cada una de les localitats i aplicant mesures per a cadascun dels casos. Per tant, aquesta informació ja la tenim, això ja ho hem après i això ha servit també per a no cometre els errors que s'han pogut cometre durant aquesta crisi. Però també jo demane prudència a tots, perquè ací ja n'hi ha qui ha senyalat a un metge com a possible responsable del que ha passat. Jo no ho sé si va fer tot el que podia fer o es va equivocar en alguns dels processos, no ho sé, però no vaig a acusar a ningú fins a saber-ho, per respecte, per respecte no ací, per respecte a tots, per respecte a tots. Però ací, vosté senyala que per què s'ha triat aquesta persona, sense saber si la decisió va ser perquè era una persona que ja coneixia els malalts, que ja coneixia les seues patologies, que ja tenia més informació del centre i que era un bon professional o era una persona que havia comés algun error. Jo, evidentment, sempre pressupose que les decisions que es prenen, perquè és com les prenc jo, amb els errors i amb els encerts, i les prenem els que estem governant, es prenen sempre amb la millor de les voluntats i la millor de les intencions per a intentar resoldre els problemes o vosté pensa

que es va nomenar una persona pensant que anava a fer-ho malament. Que no sabem si ho ha fet bé o ho ha fet malament, perquè en l'informe del cap de la UHD no es parla d'aquest metge, sinó d'una metgessa que va aplicar algunes teràpies que eren contràries, que eren contràries a les indicacions de l'UHD i als protocols d'actuació contra el coronavirus. Per tant, jo crec que..., jo no me'n vaig content d'aquest..., d'aquest plenari perquè ha sigut un plenari que algú ha volgut utilitzar, no per al fi que es volia plantejar per altres grups polítics, que era veure què hi podem aportar, vore com corregir errors, veure com fer fronts comuns... Algú ha centrat la seua intervenció intentant desgastar-me a mi, que no tinga problema, el que governa sempre es desgasta, el problema és quan un està desgastant-se estant en l'oposició, això és el preocupant, això és el preocupant, perquè governar, sempre, faces el que faces, i ho faces millor o ho faces pitjor, governar sempre desgasta i més des de tots els punts de vista. I jo assumisc aquest desgast perquè assumisc sempre els meus errors i sempre, també, no tinc cap problema, a reconèixer-los i, sobretot, fer propòsit d'esmena que és el que, després d'aquesta crisi, jo crec que tots hem de fer, perquè hem d'aprendre. Tot el que ha passat ha de servir-nos per a millorar com a societat i no només col·lectivament, sinó també individualment. Però, també, com recordava el Sr. Martínez, hi ha qui d'aquesta crisi ha tret el millor d'algunes persones i també trau el pitjor d'altres persones. Jo, des del respecte més absolut a tots, no només els familiars de DomusVI, de tots els que han patit aquesta malaltia i hagen superat o no aquesta malaltia, perquè passar-la també ha sigut molt dur per a molts, perquè no és fàcil, però sobretot per a aquells que han perdut la vida, jo crec que l'important és treballar per a estar més preparats i esperem que no es produïsca, però hem d'estar més preparats per a poder fer front a qualsevol reincidència d'aquesta malaltia fins que trobem la vacuna o trobem el medicament que puga pal·liar els seus efectes i començar per DomusVI. Com saben vostés, el dilluns vinent, a les 12 del migdia, amb la vicepresidència del Consell, a la Conselleria de Polítiques Inclusives, hi ha prevista una reunió amb la vicepresidenta i amb els màxims responsables de DomusVI Espanya i en la qual jo també estaré, en què vaig a traslladar-li la decisió que aquest plenari va adoptar, no unànime, però sí la decisió majoritària d'aquest plenari, que considerem necessari, absolutament necessària la reversió d'una residència que mai hauria d'haver sigut privada, perquè és un edifici públic i la gestió hauria de ser pública, però davant de la història i tota la gestió que ha tingut DomusVI, que evidentment, no és que no ha estat a l'altura de les circumstàncies, és què ha estat i és una gestió nefasta, des d'abans de la crisi i durant la crisi. I ara, encara, aquesta setmana encara la regidora ha estat pressionant la direcció de DomusVI perquè una vegada superat el brot, només es permetia visitar els familiars entre setmana i no els caps de setmana, quan per a moltes famílies és el moment que tenen l'oportunitat de tindre temps per a visitar els seus familiars. I, finalment, a partir d'aquest cap de setmana, gràcies a la gestió que la Sra. de Gracia ha fet, podran també visitar els caps de setmana els seus, els seus familiars després de tant de temps. Però, evidentment, la gestió de la informació des del primer moment, els problemes de manca de personal i manca d'atenció en molts casos, fa que per a nosaltres siga absolutament indispensable que aquesta empresa no continue amb la gestió de la residència d'Oliver. Sabent com és de difícil, ho comentava el Sr. Martínez, no cal crear falses expectatives per molt gran que siga el desig de poder recuperar aquesta gestió, cosa que no és fàcil perquè hi ha qui ho ha deixat tot «atado y bien atado», per a no revertir aquest contracte. Però nosaltres anem a demanar tots els esforços al govern valencià i no només a la consellera de Polítiques Inclusives, però tots sabem que no és una qüestió única de la vicepresidenta, sinó que ha de ser una decisió de govern perquè implica moltes àrees perquè es produïsca aquesta reversió i tinguem garanties, no ja de..., davant dels rebrots,

sinó del dia a dia, que els nostres majors tinguen l'atenció que es mereixen i que crec que fins ara no l'han tinguda davant de la gestió a la residència d'Oliver. I sempre ens trobaran, sempre ens trobaran quan fa falta sumar, acordar i consensuar, però sense desviar-se de l'objectiu, d'aquest objectiu de sumar, de pensar en la ciutat i de treballar per a millorar la vida de tots els ciutadans d'Alcoi. Quan un utilitza aquest argument, però el que busca és una altra cosa, evidentment ací no ens trobarà. També vull comunicar que ahir en la reunió amb tots els grups polítics, vam acordar que el dia 12 de setembre, dissabte a la vesprada, es farà un acte de record i d'homenatge a tots els que ens han deixat a conseqüència de la Covid a la nostra ciutat i es col·locarà a continuació una placa en record seu, en què manifestem la nostra estima i el nostre respecte a totes les víctimes i també a tots aquells que en una situació com la que hem viscut, han mostrat la seua solidaritat, el seu esforç i la seua dedicació perquè poguérem superar amb millors condicions una crisi que, com deia, per a la qual ningú no estava preparat, però que vull pensar que a partir d'aquesta experiència tan traumàtica que hem viscut, tindrem més força, més capacitat i més coneixements per a poder afrontar esta i altres crisis futures que puguen vindre. Sense més, anem a passar a votació els dos punts d'acord que s'han de votar per separat. Sra. Secretaria... Bueno, el primero es el informe, no cal votar-lo, s'ha de votar el segon, entenc, sí, com és l'informe, s'ha produït ja l'informe i el debat. Aleshores, seria el tema de protocol que, evidentment, nosaltres podem elaborar un protocol d'acord amb les competències que tenim, no podem elaborar un protocol en el qual diguem com han d'actuar altres administracions davant d'una crisi com aquesta.

1. 18418/2020 SECRETARIA GENERAL

Que l'alcalde d'Alcoi informe sobre totes i cadascunes de les gestions realitzades per l'equip de govern davant de la Conselleria de Sanitat Universal i Salut Pública i de la Conselleria d'Igualtat i Polítiques Inclusives, així com davant de la direcció del centre geriàtric DomusVi Alcoy, per a conèixer l'estat i evolució del brot de la pandèmia de la Covid19 declarat al centre. També per a garantir l'adequada atenció de les persones usuàries de la residència. A més, que a partir d'ara s'informe puntualment del nombre de persones malaltes i de l'evolució d'aquestes.

El Ple de la Corporació en queda assabentat.

2. 18418/2020 SECRETARIA GENERAL

Que l'Ajuntament d'Alcoi elabore un protocol d'actuació dirigit a gestionar de manera sistemàtica i eficient possibles noves crisis originades per problemes de salut pública, per a poder disposar de la suficient informació actualitzada i poder exigir la correcta atenció de les persones afectades.

El Ple de la Corporació, per unanimitat dels seus assistents, aprova l'elaboració d'un protocol d'actuació dirigit a gestionar de manera sistemàtica i eficient possibles noves crisis originades per problemes de salut pública, per a poder disposar de la suficient informació actualitzada i poder exigir la correcta atenció de les persones afectades.

Y no habiendo más asuntos que tratar, la Presidencia cierra la sesión a las 14:40 horas, de lo cual, como Secretaria, lo confirmo, extendiendo esta acta, que firmo yo y el Sr. Presidente, en prueba de conformidad.

Vº Bº